Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής

Η μετάφραση αυτής της σελίδας είναι προϊόν αυτόματης μετάφρασης [Σύνδεσμος]. Οι αυτόματες μεταφράσεις μπορεί να περιέχουν σφάλματα που δυνητικά μειώνουν τη σαφήνεια και την ακρίβεια· ο Διαμεσολαβητής δεν φέρει καμία ευθύνη για τυχόν αποκλίσεις. Για πιο αξιόπιστες πληροφορίες και μεγαλύτερη νομική ασφάλεια, ανατρέξτε στην πρωτότυπη έκδοση που αγγλικά περιέχεται στον ανωτέρω σύνδεσμο. Για περισσότερες πληροφορίες συμβουλευτείτε τη γλωσσική και μεταφραστική πολιτική [Σύνδεσμος] μας.

Απόφαση στην υπόθεση 2577/2004/OV - Ισχυρισμός για αδικαιολόγητη επιστροφή ποσού στα πλαίσια αναπτυξιακού σχεδίου

Απόφαση

Υπόθεση 2577/2004/OV - **Εκκίνηση έρευνας στις** 12/10/2004 - **Απόφαση στις** 26/07/2007

Η καταγγέλλουσα, μια εταιρεία που συμμετείχε σε κοινοπραξία, ήταν ανάδοχος στα πλαίσια της εκτέλεσης του σχεδίου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής «Κοινοτική συνδρομή στην αποκατάσταση της λιβανικής διοίκησης». Τον Αύγουστο του 1999 η καταγγέλλουσα υπέγραψε σύμβαση με την αναθέτουσα αρχή του σχεδίου, ήτοι το γραφείο του αναπληρωτή υπουργού διοικητικής μεταρρύθμισης της Δημοκρατίας του Λιβάνου (OMSAR). Η καταγγέλλουσα αντιμετώπισε αρκετά προβλήματα σε σχέση με τον τρόπο που χειρίσθηκε το σχέδιο η Αντιπροσωπεία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στο Λίβανο. Με την από 22 Ιανουαρίου 2003 επιστολή της η Αντιπροσωπεία ενημέρωσε την καταγγέλλουσα ότι όφειλε να επιστρέψει ποσό ύψους 29.306,65 ευρώ που αντιστοιχούσε σε ημερήσιες αποζημιώσεις και δαπάνες για αεροπορικά εισιτήρια της ομάδας παροχής υπηρεσιών υποστήριξης (υποστήριξη από τα γραφεία της εταιρείας), για τις οποίες η κοινοπραξία είχε εκδώσει τιμολόγια. Σύμφωνα με την καταγγέλλουσα, η μη δίκαιη αντιμετώπιση της σύμβασης από την Επιτροπή είχε ως αποτέλεσμα σοβαρές οικονομικές ζημίες για την καταγγέλλουσα, ενώ παράλληλα επέφερε πλήγμα στην υπόληψη της κοινοπραξίας.

Τον Αύγουστο του 2004 η καταγγέλλουσα υπέβαλε καταγγελία στο Διαμεσολαβητή. Η καταγγέλλουσα ισχυρίσθηκε (i) ότι η απόφαση της Επιτροπής για την επιστροφή του ποσού των 29.306,65 ευρώ ήταν αδικαιολόγητη και (ii) ότι η Επιτροπή επέδειξε αναποφασιστικότητα και αδράνεια σε σχέση με το σχέδιο που υπέβαλε η κοινοπραξία τον Ιούνιο και τον Δεκέμβριο του 2002, αλλά και τον Μάρτιο του 2003 για μια δεύτερη φάση του σχεδίου. Στις παρατηρήσεις της η καταγγέλλουσα ισχυρίσθηκε περαιτέρω (iii) ότι η πρόταση για μια δεύτερη φάση του σχεδίου απλώς απορρίφθηκε, χωρίς να δοθεί η ευκαιρία στο OMSAR ή στην καταγγέλλουσα να διατυπώσουν τις απόψεις τους.

Στη γνώμη της η Επιτροπή ανέφερε, ως προς τον πρώτο ισχυρισμό, ότι διέθετε επαρκείς νομικούς λόγους για να αξιώσει την επιστροφή του εν λόγω ποσού. Όσον αφορά το δεύτερο ισχυρισμό, η Επιτροπή ανέφερε ότι οι καθυστερήσεις δεν οφείλονταν αποκλειστικά σε αυτή και ότι δεν είχε παραμείνει αδρανής. Η Επιτροπή απέρριψε τον τρίτο ισχυρισμό, αναφέροντας ότι είχε επιδείξει τη μέγιστη δυνατή ευελιξία έναντι της καταγγέλλουσας.

Μετά από ενδελεχή ανάλυση του φακέλου ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι έπρεπε να γίνει διάκριση μεταξύ της δεκαήμερης προεναρκτήριας περιόδου στην αρχή του σχεδίου (Οκτώβριος 1999) και της υπόλοιπης συμβατικής περιόδου. Σε ό,τι αφορά την προεναρκτήρια περίοδο, ο Διαμεσολαβητής κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η απόφαση της Επιτροπής για επιστροφή των ταξιδιωτικών δαπανών και των ημερήσιων αποζημιώσεων της ομάδας παροχής υποστήριξης αποτελεί ενδεχομένως κρούσμα κακοδιοίκησης. Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής υπέβαλε πρόταση για φιλικό διακανονισμό μεταξύ της καταγγέλλουσας και της Επιτροπής, στα πλαίσια της οποίας καλούσε την Επιτροπή να επανεξετάσει την απόφασή της για επιστροφή του ποσού των 29.306,65 ευρώ.

Όσον αφορά τους άλλους δύο ισχυρισμούς, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι δεν υπήρξε κακοδιοίκηση.

Στην απάντησή της στην πρόταση για φιλικό διακανονισμό η Επιτροπή ανέφερε ότι, στα πλαίσια της λήψης μέτρων για τη διευθέτηση του θέματος, επαναξιολόγησε το φάκελο και αποδέχθηκε την πρόταση του Διαμεσολαβητή. Η Επιτροπή εξήγησε ότι δαπάνες συνολικού ύψους 3.536,23 ευρώ, οι οποίες αντιστοιχούσαν σε ημερήσιες αποζημιώσεις και αεροπορικά εισιτήρια, κρίθηκαν τώρα επιλέξιμες και αφαιρέθηκαν από το προς επιστροφή ποσό. Ως εκ τούτου, το ποσό προς επιστροφή από την καταγγέλλουσα μειώθηκε σε 25.770,42 ευρώ. Στις παρατηρήσεις της η καταγγέλλουσα αποδέχθηκε το φιλικό διακανονισμό και ευχαρίστησε το Διαμεσολαβητή για την παρέμβασή του.

Στην απόφασή του ο Διαμεσολαβητής σημείωσε ότι επιτεύχθηκε φιλικός διακανονισμός μεταξύ της καταγγέλλουσας και της Επιτροπής. Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

Στρασβούργο, 26 Ιουλίου 2007
Αξιότιμε κ. Χ,

Στις 24 Αυγούστου 2004, ενεργώντας εξ ονόματος εταιρείας, υποβάλατε καταγγελία στον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή κατά της Επιτροπής σχετικά με σχέδιο της ΕΕ.

Στις 12 Οκτωβρίου 2004, διαβίβασα την καταγγελία στον Πρόεδρο της Επιτροπής. Στις 6 Δεκεμβρίου 2004, αποστείλατε ηλεκτρονικό μήνυμα το οποίο περιείχε την επιστολή σας της 3ης Δεκεμβρίου 2004, η οποία συντάχθηκε ως απάντηση στην επιστολή μου της 12ης Οκτωβρίου 2004, και με την οποία εκφράσατε τη λύπη σας για το γεγονός ότι ορισμένοι ισχυρισμοί σχετικά με την καταγγελία σας δεν μπορούσαν να διερευνηθούν λόγω της «προθεσμίας των δύο ετών». Προτείνετε επίσης να επανεξεταστεί το άρθρο 2 παράγραφος 4 του καταστατικού του Διαμεσολαβητή.

Η Επιτροπή διαβίβασε τη γνώμη της στις 22 Δεκεμβρίου 2004. Σας το διαβίβασα στις 12 Ιανουαρίου 2005 με την πρόσκληση να διατυπώσετε τις παρατηρήσεις σας στις 26 Φεβρουαρίου 2005. Στην επιστολή σας, αναφέρατε εκ νέου την «προθεσμία δύο ετών» και προτείνετε την επανεξέταση του άρθρου 2 παράγραφος 4 του καθεστώτος του Διαμεσολαβητή.

Απαντώντας στην επιστολή σας της 22ας Ιουνίου 2005, στην οποία ζητήσατε πληροφορίες σχετικά με την κατάσταση της καταγγελίας σας, το Γραφείο μου επικοινώνησε τηλεφωνικά μαζί σας και σας παρέσχε περαιτέρω πληροφορίες.

Στις 7 Νοεμβρίου 2005, αποστείλατε ηλεκτρονικό μήνυμα στο οποίο επισυνάψατε επιστολή της 1ης Νοεμβρίου 2005 και περιέλαβε περαιτέρω αίτημα σχετικά με την κατάσταση της καταγγελίας σας. Στις 16 Νοεμβρίου 2005, είχατε τηλεφωνική συνομιλία με το γραφείο μου για το θέμα αυτό. Στις 22 Νοεμβρίου 2005, απάντησα στην επιστολή σας της 1ης Νοεμβρίου 2005 και σας παρέσχα συμπληρωματικές πληροφορίες σχετικά με την εξέταση της υπόθεσής σας και δήλωσα ότι θα σας ενημερώσω για τα αποτελέσματα των ερευνών μου, το αργότερο έως το τέλος Φεβρουαρίου 2006. Στην επιστολή μου, απάντησα επίσης στις παρατηρήσεις σας σχετικά με το άρθρο 2 παράγραφος 4 του καθεστώτος του Διαμεσολαβητή.

Την 1η Μαρτίου 2006, σας έστειλα συμπληρωματική επιστολή σχετικά με την εν εξελίξει έρευνα.

Στις 15 Μαρτίου 2006, απέστειλα επιστολή στην Επιτροπή με αίτηση παροχής συμπληρωματικών πληροφοριών και συμπληρωματική γνώμη που έπρεπε να υποβληθεί έως τις 30 Απριλίου 2006. Σας ενημερώνω με επιστολή της ίδιας ημέρας.

Στις 21 Απριλίου 2006, η Επιτροπή ζήτησε παράταση της προθεσμίας για τη συμπληρωματική γνώμη της έως τις 31 Μαΐου 2006, την οποία παραχώρησα με επιστολή της 3ης Μαΐου 2006.

Στις 9 Ιουνίου 2006, η Επιτροπή ενημέρωσε την Υπηρεσία μου ότι θα υπάρξει πρόσθετη καθυστέρηση.

Στις 20 Ιουλίου 2006, η Επιτροπή διαβίβασε τη συμπληρωματική γνώμη της. Σας την απέστειλα στις 7 Αυγούστου 2006 με πρόσκληση υποβολής συμπληρωματικών παρατηρήσεων, την οποία αποστείλατε στις 26 Σεπτεμβρίου 2006.

Στις 15 Φεβρουαρίου 2007, απηύθυνα πρόταση φιλικής λύσης στην Επιτροπή, ζητώντας της να απαντήσει έως τις 31 Μαρτίου 2007. Ενημερωθήκατε σχετικά την ίδια ημέρα.

Με επιστολή της 2ας Μαρτίου 2007, η Επιτροπή ζήτησε παράταση της προθεσμίας για την απάντησή της έως τις 31 Μαΐου 2007. Με επιστολή της 12ης Μαρτίου 2007, αποδέχθηκα το αίτημα της Επιτροπής. Ενημερωθήκατε σχετικά την ίδια ημέρα.

Με επιστολή της 5ης Απριλίου 2007, με ενημερώσατε ότι η εταιρεία σας είχε γίνει μέλος άλλου ομίλου εταιρειών και ότι, ως αποτέλεσμα αυτής της αλλαγής, η επωνυμία της εταιρείας σας είχε αλλάξει και η διεύθυνσή της είχε αλλάξει.

Η Επιτροπή απέστειλε την απάντησή της σχετικά με την πρόταση φιλικής λύσης στις 14 Μαΐου 2007. Σας το διαβίβασα με πρόσκληση για υποβολή παρατηρήσεων, την οποία αποστείλατε στις 15 Ιουνίου 2007.

Σας γράφω τώρα για να σας ενημερώσω για τα αποτελέσματα των ερευνών που έχουν γίνει.

Για να αποφευχθεί η παρεξήγηση, είναι σημαντικό να υπενθυμιστεί ότι η Συνθήκη ΕΚ εξουσιοδοτεί τον Διαμεσολαβητή να διερευνά πιθανές περιπτώσεις κακοδιοίκησης μόνο στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων των κοινοτικών θεσμικών οργάνων και οργανισμών, στην προκειμένη περίπτωση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Το Καθεστώς του Διαμεσολαβητή προβλέπει συγκεκριμένα ότι καμία ενέργεια άλλης αρχής ή προσώπου, όπως εν προκειμένω των εθνικών αρχών, ιδίως του Υπουργού Διοικητικής Μεταρρύθμισης, δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο καταγγελίας στον Διαμεσολαβητή.

ΕΠΊ ΤΗΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΊΑΣ

Ο καταγγέλλων είναι εταιρεία συμβούλων διαχείρισης. Σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα, τα σχετικά πραγματικά περιστατικά είναι, συνοπτικά, ως εξής:

Ο καταγγέλλων, ο οποίος συγκρότησε κοινοπραξία με άλλη εταιρεία, ήταν ανάδοχος της υλοποίησης ενός αναπτυξιακού έργου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής σε τρίτη χώρα. Η Αναθέτουσα Αρχή για το εν λόγω έργο ήταν ο Υφυπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης της χώρας όπου πραγματοποιήθηκε το έργο («OMSAR»). Η σύμβαση για το σχέδιο υπεγράφη τον Αύγουστο/Σεπτέμβριο 1999 (1) και η κοινοπραξία άρχισε να παρέχει τις υπηρεσίες της στις 8 Οκτωβρίου 1999.

Η καταγγελία αφορά τον χειρισμό του εν λόγω έργου από την αντιπροσωπεία της Επιτροπής στη χώρα του έργου («η αντιπροσωπεία»). Σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα, ο αθέμιτος χειρισμός της σύμβασης από την Επιτροπή είχε ως αποτέλεσμα σοβαρές οικονομικές απώλειες για τον καταγγέλλοντα, ενώ παράλληλα προκάλεσε ζημία στη φήμη της κοινοπραξίας.

Μια ανεξάρτητη κοινοπραξία στην οποία ανατέθηκε η Επιτροπή προέβη σε ενδιάμεση επανεξέταση του σχεδίου τον Οκτώβριο του 2001 και εξέδωσε έκθεση παρακολούθησης τον Απρίλιο του 2002.

Μαζί με την καταγγελία της στον Διαμεσολαβητή, η καταγγέλλουσα επισύναψε λεπτομερές σημείωμα 14 σελίδων σχετικά με τα προβλήματα υποβολής προσφορών και υλοποίησης του έργου. Στο σημείωμα αυτό, ο καταγγέλλων διατύπωσε τους ακόλουθους τέσσερις ισχυρισμούς:

(1) Υπήρξαν παραβάσεις κατά τη διάρκεια της διαδικασίας υποβολής προσφορών: η διαδικασία υποβολής προσφορών, η οποία οδήγησε στην υπογραφή της σύμβασης (στις 30 Αυγούστου 1999), ήταν παρατεταμένη, αμφιλεγόμενη και αποτέλεσε αντικείμενο πολλών πολιτικών ελιγμών. Μεσολάβησε περισσότερο από ένα έτος μεταξύ της αίτησης υποβολής προτάσεων

(«RFP») τον Σεπτέμβριο του 1998 και της έναρξης των υπηρεσιών από την κοινοπραξία τον Οκτώβριο του 1999.

(2) Υπήρξε αθέμιτη ερμηνεία της σύμβασης όσον αφορά i) την ομάδα υποστήριξης του γραφείου καταγωγής, ii) το προσωπικό υποστήριξης γραφείου και iii) την αντικατάσταση εμπειρογνωμόνων:

(I) Με επιστολή της 22ας Ιανουαρίου 2003, η αντιπροσωπεία ενημέρωσε τον καταγγέλλοντα ότι θα ανακτηθεί ποσό ύψους 29 306,65 EUR, το οποίο αντιστοιχεί σε ημερήσιο κόστος και κόστος εισιτηρίου που τιμολογήθηκε από την κοινοπραξία κατά τη διάρκεια των ετών για την ομάδα υποστήριξης του γραφείου καταγωγής. Ωστόσο, η καταγγέλλουσα παρατήρησε ότι είχε ακολουθήσει τη διαδικασία αυτή επί τρεισήμισι έτη και ότι η Επιτροπή της είχε πάντα επιστρέψει τα έξοδα. Ο καταγγέλλων παρέπεμψε σε επιστολή της 30ής Σεπτεμβρίου 1999 του OMSAR, στην οποία αναφέρεται ότι η τελευταία είχε καταλήξει σε συμφωνία με την αντιπροσωπεία για ορισμένα θέματα, ένα από τα οποία ήταν η υποστήριξη του γραφείου της χώρας καταγωγής. Η επιστολή, η οποία αντιγράφηκε στην αντιπροσωπεία, προέβλεπε ότι: « *Ο [Χ] [* ο διευθύνων σύμβουλος του καταγγέλλοντος] *, ο [Ρ.] και ο [Β.] θεωρούνται ομάδα ασφαλείας της έδρας* (2) *και, ως* εκ τούτου *, δικαιούνται μόνο [sic] το αεροπορικό εισιτήριο και τις ημερήσιες αμοιβές* » (υπογράμμιση του καταγγέλλοντος). Ο καταγγέλλων αναφέρθηκε επίσης σε επιστολή του επικεφαλής της αντιπροσωπείας της 10ης Δεκεμβρίου 1999, η οποία, κατά την άποψή της, υποστήριξε τη θέση της. Στην επιστολή του επικεφαλής της αντιπροσωπείας αναφέρεται ότι « *εάν επιθυμείτε να χρησιμοποιήσετε τα μέλη της εποπτικής ομάδας ασφαλείας ως εμπειρογνώμονες βραχυπρόθεσμου χρόνου, η πρότασή σας θα πρέπει να εγκριθεί προηγουμένως και επισήμως από την αναθέτουσα αρχή μετά από προηγούμενη ενημέρωση της Επιτροπής* ». Η ίδια επιστολή προέβλεπε επίσης ότι « *[τ]α ήδη συζητηθέντα, η αποστολή πριν από την έναρξη της διαδικασίας [του διευθύνοντος συμβούλου του καταγγέλλοντος*] *(...) πρέπει να θεωρηθεί ως backstoping από [τον* καταγγέλλοντα] *και δεν θα επιτρέπεται τιμολόγιο* τελών » *(υπογράμμιση του* καταγγέλλοντος). Εάν η διαδικασία που εφάρμοζε ο καταγγέλλων ήταν εξαρχής εσφαλμένη, θα απαιτούνταν προηγούμενη κοινοποίηση και διόρθωση από την Επιτροπή και θα έπρεπε να είχαν εφαρμοστεί σε μελλοντικές και όχι σε προηγούμενες εισροές της ομάδας υποστήριξης του γραφείου καταγωγής.

II) Πριν από την υπογραφή της σύμβασης τον Αύγουστο του 1999, η OMSAR ενημέρωσε τον καταγγέλλοντα ότι δεν θα ήταν σε θέση να διαθέσει προσωπικό υποστήριξης γραφείου και συμφωνήθηκε ότι το ζήτημα θα πρέπει να τεθεί στην αντιπροσωπεία κατά την περίοδο εκκίνησης. Βάσει αυτής της αντίληψης, η σύμβαση υπεγράφη και εγκρίθηκε από την αντιπροσωπεία. Αργότερα, κατά τη διάρκεια της περιόδου εκκίνησης (3) , ο καταγγέλλων ενημερώθηκε από την αντιπροσωπεία ότι η κοινοπραξία είχε παρερμηνεύσει το ΠΕΠ και ότι έπρεπε να καλύψει μόνη της τις δαπάνες που συνδέονται με το προσωπικό υποστήριξης γραφείων.

(III) Με την πάροδο του χρόνου, οι απαιτήσεις σχετικά με την αντικατάσταση των εμπειρογνωμόνων έγιναν αυστηρότερες και οδήγησαν σε σημαντικό κόστος για την κοινοπραξία. Στο πλαίσιο αυτό, ο καταγγέλλων αναφέρθηκε σε γεγονότα που έλαβαν χώρα το 2000 και το 2001, καθώς και στην έκθεση παρακολούθησης του Απριλίου 2002.

(3) Υπήρξε ασυνέπεια στη διαδικασία λήψης αποφάσεων της αντιπροσωπείας. Ο καταγγέλλων αναφέρθηκε σε πέντε παραδείγματα στα οποία συμμετείχαν οι δικαιούχοι φορείς του έργου, δηλαδή i) το Υπουργείο Εσωτερικών και Δήμων, ii) το Υπουργείο Κοινωνικών Υποθέσεων, iii) το Υπουργείο Οικονομικών, iv) το Υπουργείο Εμπορίου και Οικονομίας και v) η Κεντρική Στατιστική Διοίκηση. Στο πλαίσιο αυτό, ο καταγγέλλων αναφέρθηκε σε διάφορα περιστατικά που συνέβησαν κατά τα δύο πρώτα έτη υλοποίησης του έργου.

(4) Υπήρξε έλλειψη διαφάνειας και ανταπόκρισης από την αντιπροσωπεία κατά την παρακολούθηση του έργου, και συγκεκριμένα (i) ασαφής επικοινωνία, (ii) σύγχυση ρόλων και ευθυνών και (iii) αναποφάσιστη και μη ανταπόκριση όσον αφορά το σχέδιο του καταγγέλλοντος για μια δεύτερη φάση του έργου.

Όσον αφορά την έλλειψη αποφασιστικότητας και ανταπόκρισης, ο καταγγέλλων δήλωσε ότι το σχέδιο για τη δεύτερη φάση του έργου υποβλήθηκε τον Ιούνιο και τον Δεκέμβριο του 2002 και εκ νέου τον Μάρτιο του 2003. Ωστόσο, η Επιτροπή δεν έδωσε ουσιαστική συνέχεια. Ειδικότερα, ο καταγγέλλων επισήμανε ότι το σχέδιο υποβλήθηκε για πρώτη φορά τον Ιούνιο του 2002, αλλά ακολούθησε μια περίοδος πλήρους σιωπής από την αντιπροσωπεία. Τον Νοέμβριο του 2002 και μόνο αφού η κοινοπραξία άσκησε πίεση στην αντιπροσωπεία, η τελευταία εξέδωσε δήλωση με την οποία προτείνει ορισμένες ήσσονος σημασίας αλλαγές. Αυτές καταρτίστηκαν και υποβλήθηκε αναθεωρημένο σχέδιο στις αρχές Δεκεμβρίου 2002. Και πάλι ακολούθησε μια περίοδος απόλυτης σιωπής. Ο καταγγέλλων έπρεπε να ασκήσει και πάλι πίεση στην αντιπροσωπεία για να παράσχει καθοδήγηση σχετικά με το πεδίο εφαρμογής της δεύτερης φάσης. Όπως και στην πρώτη περίπτωση, υπήρχε μόνο μικρή ανατροφοδότηση. Μια τρίτη πρόταση, η οποία περιελάμβανε προϋπολογισμό, εκπονήθηκε τον Μάρτιο του 2003, η οποία αφορούσε όλα τα σημεία της αντιπροσωπείας, αλλά, μετά από σημαντική πρόσθετη καθυστέρηση, απλώς απορρίφθηκε από την αντιπροσωπεία με την αιτιολογία ότι δεν πληρούσε τις διαθέσιμες δημοσιονομικές παραμέτρους.

Η αντίδραση του Διαμεσολαβητή

Στην επιστολή του της 12ης Οκτωβρίου 2004 σχετικά με την απάντηση στην καταγγελία, ο Διαμεσολαβητής ενημέρωσε τον καταγγέλλοντα ότι, με εξαίρεση τους ισχυρισμούς 2(i) και 4(iii), δεν είχε το δικαίωμα, δυνάμει του άρθρου 2 παράγραφος 4 του καταστατικού του, να εξετάσει την καταγγελία. Η διάταξη αυτή ορίζει ότι «η *καταγγελία υποβάλλεται εντός δύο ετών από την ημερομηνία κατά την οποία τα πραγματικά περιστατικά στα οποία βασίζεται περιήλθαν σε γνώση του προσώπου που υπέβαλε την καταγγελία* ».

Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής ζήτησε από την Επιτροπή να υποβάλει γνώμη σχετικά με τους ισχυρισμούς 2(i) και 4(iii), δηλαδή, ότι:

η απόφαση της Επιτροπής της 22ας Ιανουαρίου 2003 να ανακτήσει το ποσό των 29 306,65 EUR που αντιστοιχεί σε ημερήσιες αποζημιώσεις και έξοδα εισιτηρίων (σχετικά με την ομάδα υποστήριξης του γραφείου καταγωγής) που τιμολογήθηκε από την κοινοπραξία με την πάροδο των ετών είναι αδικαιολόγητη. Ο καταγγέλλων ζητεί την επιστροφή του ποσού αυτού.

(II) η Επιτροπή επέδειξε αναποφασιστικότητα και έλλειψη ανταπόκρισης όσον αφορά το σχέδιο

δεύτερης φάσης του έργου, το οποίο υπέβαλε ο καταγγέλλων τον Ιούνιο και τον Δεκέμβριο του 2002 και εκ νέου τον Μάρτιο του 2003.

Περαιτέρω αλληλογραφία του καταγγέλλοντος

Απαντώντας στην επιστολή του Διαμεσολαβητή της 12ης Οκτωβρίου 2004, ο καταγγέλλων πρότεινε, με επιστολή της 3ης Δεκεμβρίου 2004, να επανεξεταστεί το άρθρο 2 παράγραφος 4 του καταστατικού του Διαμεσολαβητή, ώστε η προθεσμία των δύο ετών να μην ισχύει πλέον για νόμιμες καταγγελίες.

Η ΄ΕΡΕΥΝΑ

Η γνώμη της Επιτροπής

Στη γνώμη της, η Επιτροπή διατύπωσε συνοπτικά τις ακόλουθες παρατηρήσεις:

Το σχέδιο συμφωνήθηκε τον Ιούνιο του 1998 μεταξύ της Επιτροπής και της OMSAR. Η συμβουλευτική για την παρακολούθηση του έργου («PMC») ανατέθηκε από τον OMSAR στην κοινοπραξία του καταγγέλλοντος. Στόχος αυτής της 36μηνης σύμβασης παροχής υπηρεσιών ήταν να βοηθήσει την κυβέρνηση της χώρας στην εφαρμογή του Εθνικού Προγράμματος Διοικητικής Αποκατάστασης.

Η σύμβαση υπεγράφη από την OMSAR και τον καταγγέλλοντα (εξ ονόματος της κοινοπραξίας) στις 30 Σεπτεμβρίου 1999. Στις 30 Σεπτεμβρίου 2002, δηλαδή πριν από την ημερομηνία λήξεως, υπεγράφη τροποποιητική πράξη με την οποία παρατάθηκε η διάρκεια της συμβάσεως για έξι επιπλέον μήνες, από τον Οκτώβριο του 2002 έως τον Μάρτιο του 2003.

Όσον αφορά τους δύο ισχυρισμούς, η Επιτροπή διατύπωσε τις ακόλουθες παρατηρήσεις:

(1) Επιστροφή του ποσού των 29 306,65 EUR λόγω αθέμιτης ερμηνείας της σύμβασης σχετικά με τη στήριξη του γραφείου κατοικίας

Όσον αφορά τον πρώτο ισχυρισμό του καταγγέλλοντος, η Επιτροπή δήλωσε ότι, κατόπιν επαλήθευσης τιμολογίου από τον καταγγέλλοντα που ελήφθη στις 28 Οκτωβρίου 2002 και κάλυπτε την περίοδο Ιουλίου-Σεπτεμβρίου 2002, η αντιπροσωπεία παρατήρησε ότι οι δαπάνες για δραστηριότητες ασφαλείας περιλαμβάνονταν στον τίτλο «Αποδοχές του προσωπικού». Δεδομένου ότι το κόστος αυτό δεν προβλεπόταν στις συμβατικές διατάξεις, η αντιπροσωπεία επαλήθευσε προηγούμενες πληρωμές που χρονολογούνται από τον Αύγουστο του 2000 και κάλυπταν τις υπηρεσίες που παρασχέθηκαν από τις 30 Σεπτεμβρίου 1999 έως τις 30 Ιουνίου 2002. Ως αποτέλεσμα αυτής της επαλήθευσης, η αντιπροσωπεία διαπίστωσε ότι είχε καταβληθεί αχρεωστήτως στον καταγγέλλοντα συνολικό ποσό 29 306,65 EUR.

Με επιστολή της 22ας Ιανουαρίου 2003, η αντιπροσωπεία ενημέρωσε τον καταγγέλλοντα ότι ο μηχανισμός ασφαλείας θεωρήθηκε μέρος των γενικών εξόδων του αναδόχου και ότι, ως εκ τούτου, οι αμοιβές και οι συναφείς δαπάνες δεν έπρεπε να είχαν τιμολογηθεί. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή ενημέρωσε τον καταγγέλλοντα ότι ήταν αναγκαία η διόρθωση τιμολογίου και ότι το αχρεωστήτως καταβληθέν ποσό θα ανακτηθεί αφαιρώντας το από το επόμενο τιμολόγιο της εταιρείας.

Με επιστολές της 5ης Μαρτίου και της 19ης Μαΐου 2003, ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι η

OMSAR είχε υποβάλει προσφορά « *για την αντιστάθμιση (...) του κόστους των εισιτηρίων και της ημερήσιας αποζημίωσης για τις αποστολές* ασφαλείας» και ότι ο καταγγέλλων ενήργησε σύμφωνα με τις οδηγίες που έλαβε. Ωστόσο, όπως ενημερώθηκε ο καταγγέλλων στις 14 Μαΐου 2003, η αντιπροσωπεία δεν βρήκε κανένα έγγραφο που να τεκμηριώνει την έγκριση μιας τέτοιας συμφωνίας από την Επιτροπή. Παρά το σχετικό αίτημα, δεν προσκομίστηκε κανένα σχετικό αποδεικτικό στοιχείο.

Στην καταγγελία της, η καταγγέλλουσα αναφέρθηκε σε επιστολή που απέστειλε ο επικεφαλής της αντιπροσωπείας στις 10 Δεκεμβρίου 1999, στην οποία καθόριζε τους όρους των αιτήσεων πληρωμής, δηλαδή την επίσημη έγκριση από την αναθέτουσα αρχή κατόπιν προηγούμενης ενημέρωσης της Επιτροπής σχετικά με την πρόσληψη ενός μέλους της εποπτικής ομάδας ασφαλείας ως βραχυπρόθεσμου εμπειρογνώμονα. Η Επιτροπή παρατήρησε ότι, σύμφωνα με τους συμβατικούς όρους, οι εμπειρογνώμονες αυτοί ήταν εξουσιοδοτημένοι να εκτελούν βραχυπρόθεσμες αποστολές κατά τους πρώτους έξι μήνες του έργου, για τις οποίες αμείβονταν πλήρως.

Όσον αφορά τις δραστηριότητες του μηχανισμού ασφαλείας, ωστόσο, οι συμβατικές διατάξεις δεν προέβλεπαν συγκεκριμένα αποζημίωση ή επιστροφή δαπανών (4) , οι οποίες θεωρήθηκαν μέρος των γενικών εξόδων του συμβούλου. Πράγματι, αυτό έγινε δεκτό από τον καταγγέλλοντα όταν ανέφερε στην καταγγελία του ότι «η *προηγούμενη κοινοποίηση και διόρθωση από την Επιτροπή (...) θα έπρεπε να είχε εφαρμοστεί σε μελλοντικές και όχι σε προηγούμενες εισροές της υποστήριξης του γραφείου καταγωγής* ». Ωστόσο, ο καταγγέλλων φαίνεται να αγνοεί το γεγονός ότι, σύμφωνα με το άρθρο 90 παράγραφος 3 των γενικών όρων για τις συμβάσεις παροχής υπηρεσιών που χρηματοδοτούνται από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα στις μεσογειακές χώρες και εδάφη («γενικοί όροι»), « *η πληρωμή των ενδιάμεσων πληρωμών δεν έχει τον χαρακτήρα τελικής πληρωμής που απαλλάσσει τον αποδέκτη από την υποχρέωσή του* ». Επιπλέον, το γεγονός ότι οι προηγούμενες πληρωμές είχαν αποδεσμευθεί χωρίς να εντοπιστούν παρατυπίες δεν μπορούσε να θεωρηθεί έγκυρη τροποποίηση των συμβατικών όρων. Σύμφωνα με το άρθρο 105 των ειδικών όρων της σύμβασης, μια τέτοια τροποποίηση θα μπορούσε να πραγματοποιηθεί μόνο μέσω προσθήκης. Κατά συνέπεια, σύμφωνα με την καλή δημοσιονομική διαχείριση και σύμφωνα με τις σχετικές συμβατικές διατάξεις, η Επιτροπή είχε την υποχρέωση να διασφαλίσει ότι τα κοινοτικά κονδύλια δαπανήθηκαν σύμφωνα με τις διατάξεις της σύμβασης και είχε επίσης νόμιμο δικαίωμα να αμφισβητήσει την καταβολή των αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών.

Όσον αφορά το επιχείρημα του καταγγέλλοντος ότι δεν τηρήθηκε η δικαιολογημένη εμπιστοσύνη (5) , η Επιτροπή παρατήρησε ότι, σύμφωνα με τη νομολογία του κοινοτικού δικαστή, το δικαίωμα επίκλησης της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης εκτείνεται σε κάθε ιδιώτη που βρίσκεται σε κατάσταση από την οποία προκύπτει ότι η κοινοτική διοίκηση του δημιούργησε βάσιμες προσδοκίες. Ένα πρόσωπο μπορεί να επικαλεστεί παραβίαση της αρχής αυτής μόνο στην περίπτωση που η διοίκηση του έχει παράσχει «ακριβείς διαβεβαιώσεις». Στην παρούσα υπόθεση, ο καταγγέλλων δεν προσκόμισε στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι η Επιτροπή ενέκρινε τη συμφωνία βάσει της οποίας έπρεπε να επιστραφούν οι δαπάνες που σχετίζονται με τις δραστηριότητες ασφαλείας. Η Επιτροπή έκρινε ότι είχε επαρκείς νομικούς λόγους για να ζητήσει την επιστροφή ποσού 29 306,65 EUR. Ωστόσο, η

Επιτροπή αναγνώρισε ότι υπήρξε κάποια καθυστέρηση στον εντοπισμό της παρατυπίας των πληρωμών που πραγματοποιήθηκαν για δραστηριότητες προστασίας και, για τον λόγο αυτό, εξέφρασε τη λύπη της στον καταγγέλλοντα.

(2) Αναποφάσιστος και μη ανταπόκριση όσον αφορά το σχέδιο του καταγγέλλοντος για δεύτερη φάση του έργου

Όσον αφορά τον δεύτερο ισχυρισμό του καταγγέλλοντος, η Επιτροπή δήλωσε ότι τη στιγμή που προγραμματιζόταν να ληφθεί η απόφαση σχετικά με τη δεύτερη φάση του έργου, η Αναθέτουσα Αρχή διατύπωσε επικριτικές παρατηρήσεις σχετικά με τη χαμηλή ποιότητα των υπηρεσιών τεχνικής βοήθειας που παρείχε ο καταγγέλλων. Παρά το πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή έλαβε μέτρα για να διασφαλίσει τη συνέχιση του έργου και την περαιτέρω υλοποίησή του σε δεύτερη φάση. Τέσσερις μήνες πριν από τη λήξη της σύμβασης, στις 21 Μαΐου 2002, η Επιτροπή καθόρισε τους όρους εφαρμογής της δεύτερης αυτής φάσης και κατάρτισε ένα πρόγραμμα δύο φάσεων προς τούτο. Κατά την πρώτη φάση έως τον Ιούλιο του 2002, η OMSAR επρόκειτο να υποβάλει πρόταση για πρόγραμμα διοικητικού εκσυγχρονισμού. Εάν επιτευχθεί συμφωνία, προβλέπεται νέα φάση, η οποία θα αρχίσει τον Σεπτέμβριο του 2002, κατά την οποία θα πρέπει να προσδιοριστούν ο ρόλος του OMSAR, οι ανάγκες για τεχνική βοήθεια και οι προς προετοιμασία συμβάσεις παροχής υπηρεσιών.

Τρεις διαδοχικές προτάσεις για το πλαίσιο μελλοντικής παρέμβασης («FFAI») υποβλήθηκαν στην Επιτροπή από τον OMSAR.

Η Επιτροπή επισήμανε ότι οι ημερομηνίες που αναφέρονται στον ισχυρισμό του καταγγέλλοντος δεν συμπίπτουν ακριβώς με εκείνες που ανέφερε η Επιτροπή. Ο καταγγέλλων δήλωσε ότι το σχέδιο υποβλήθηκε για πρώτη φορά τον Ιούνιο του 2002, αλλά μόλις στις 18 Ιουλίου 2002, όταν η OMSAR συνέταξε προσωρινό έγγραφο της FFAI με τη βοήθεια της PMC, διαπιστώθηκαν αδυναμίες.

Λόγω χρονικών περιορισμών, μια προσθήκη που υπεγράφη στις 30 Σεπτεμβρίου 2002 παρέτεινε τη σύμβαση με την κοινοπραξία για άλλους έξι μήνες μέχρι τον Μάρτιο του 2003. Η προσθήκη αυτή εγκρίθηκε από την αντιπροσωπεία στις 11 Οκτωβρίου 2002 και εγκρίθηκε από την έδρα της Επιτροπής.

Στις 4 Νοεμβρίου 2002, η Επιτροπή υπέβαλε τις παρατηρήσεις της σχετικά με την πρόταση της FFAI. Μόλις στις 6 Φεβρουαρίου 2003 — και όχι στις αρχές Δεκεμβρίου 2002 όπως δήλωσε ο καταγγέλλων — η OMSAR υπέβαλε στην Επιτροπή επικαιροποιημένη έκδοση του σχεδίου. Σε συνεδρίαση που πραγματοποιήθηκε στις 24 Φεβρουαρίου 2003, η αντιπροσωπεία ενημέρωσε τόσο τον OMSAR όσο και την PMC για τη γνώμη της σχετικά με το νέο σχέδιο. Στις 10 Μαρτίου 2003, η OMSAR απέστειλε εκ νέου νέο κείμενο του σχεδίου, το οποίο τελικά εγκρίθηκε στις 19 Μαρτίου 2003 με ορισμένες παρατηρήσεις.

Μολονότι, βεβαίως, η διαδικασία λήψεως αποφάσεων ήταν μακρά, η Επιτροπή έκρινε ότι πλείονα στοιχεία εξηγούσαν τις καθυστερήσεις, οι οποίες, εν πάση περιπτώσει, δεν καταλογίζονταν αποκλειστικά στην Επιτροπή. Όπως έχει ήδη αποδειχθεί, η Επιτροπή δεν παρέμεινε παθητική και κατέβαλε κάθε δυνατή προσπάθεια για να εγγυηθεί τη συνέχιση του έργου. Μεγάλο μέρος του χρόνου που μεσολάβησε μέχρι την τελική έγκριση της FFAI θα

μπορούσε να αποθηκευτεί, εάν το ζητούμενο έγγραφο είχε εκπληρώσει εξαρχής τις αναμενόμενες απαιτήσεις ποιότητας. Για λόγους χρηστής δημοσιονομικής και συμβατικής διαχείρισης, η Επιτροπή ήταν υποχρεωμένη να ζητήσει την αναθεώρηση της FFAI.

Η Επιτροπή επισήμανε επίσης ότι, παρά το γεγονός ότι η υλοποίηση του έργου ήταν καθυστερημένη, έλαβε τα κατάλληλα μέτρα και παρέτεινε επίσης τη διάρκεια της σύμβασης παρέχοντας επαρκή προϋπολογισμό για την κάλυψη της εξάμηνης παράτασης. Τα μέτρα αυτά επέτρεψαν στην PMC να διατηρήσει το προσωπικό της.

Η Επιτροπή αναγνώρισε ότι υπήρχε κάποια απόκλιση απόψεων με την OMSAR σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο θα επιτραπεί η συνεχιζόμενη συμμετοχή του καταγγέλλοντος μετά τη λήξη της σύμβασης στις 31 Μαρτίου 2003. Ενώ η OMSAR προέβλεψε την υπογραφή νέας σύμβασης σύμφωνα με τη διαδικασία με διαπραγμάτευση, η αντιπροσωπεία έκρινε καταλληλότερη την τροποποίηση της σύμβασης μέσω προσθήκης.

Λόγω χρονικών περιορισμών, η αντιπροσωπεία άλλαξε την προσέγγισή της και, με επιστολή της 26ης Μαρτίου 2003, ενημέρωσε την OMSAR για τη δυνατότητα διεξαγωγής διαδικασίας με διαπραγμάτευση με την κοινοπραξία. Ως εκ τούτου, στις 4 Απριλίου 2003, η OMSAR υπέβαλε τα αποτελέσματα των διαπραγματεύσεων με τον καταγγέλλοντα, συμπεριλαμβανομένων των βιογραφικών σημειωμάτων εμπειρογνωμόνων και της αναθεώρησης των τιμών.

Μετά την αξιολόγηση της πρότασης, η αντιπροσωπεία ενημέρωσε την OMSAR στις 15 Απριλίου 2003 ότι δεν μπορούσε να υποβάλει την πρόταση στην έδρα της Επιτροπής προς έγκριση, διότι i) τα προτεινόμενα βιογραφικά σημειώματα ήταν υποκατάστατα και συχνά ανεπαρκή ως προς την ποιότητα και ii) η Επιτροπή παρατήρησε ότι τα τέλη είχαν αυξηθεί σημαντικά σε σύγκριση με εκείνα που περιλαμβάνονταν στη σύμβαση που είχε μόλις λήξει. Οι αυξήσεις των τελών κυμαίνονταν από 25 % έως 30 %, εξαιρουμένων των διεθνών μεταφορών, και από 30 % έως 39 %, συμπεριλαμβανομένων των διεθνών μεταφορών. Η τελευταία αυτή αύξηση συνεπάγεται τον καθορισμό ημερήσιου ποσού 919 EUR για αμοιβές βραχυπρόθεσμων διεθνών εμπειρογνωμόνων. Αυτό θα είχε ως αποτέλεσμα την καταβολή πολύ υψηλότερων μισθών από ό,τι σε άλλες συμβάσεις της ίδιας φύσης που υλοποιήθηκαν στο πλαίσιο του έργου.

Η αντιπροσωπεία αναφέρθηκε στην εγκύκλιο της 8ης Ιανουαρίου 2003 σχετικά με την αναθεώρηση των τιμών, η οποία εκδόθηκε από τη Γενική Διεύθυνση Προϋπολογισμού της Επιτροπής. Ο καταγγέλλων είχε χρησιμοποιήσει προηγουμένως τον δείκτη τιμών για τον υπολογισμό των αυξήσεων των τελών. Ως αποτέλεσμα της εφαρμογής των διατάξεων της εγκυκλίου και εξαιρουμένων των μη επιλέξιμων δαπανών για τις διεθνείς μεταφορές, οι αυξήσεις των τελών κυμαίνονταν από 8,6 % σε 19 %, αντί από 30 % σε 39 %, όπως ζητήθηκε από την κοινοπραξία. Σύμφωνα με τον υπολογισμό αυτό, τα πρακτικά της συνάντησης που πραγματοποιήθηκε στις 24 Φεβρουαρίου 2003, τα οποία διαβιβάστηκαν τόσο στην OMSAR όσο και στον επικεφαλής της ομάδας του έργου, ανέφεραν ότι η προβλεπόμενη αύξηση των τελών ήταν 10 %.

Επομένως, μετά την επανεκτίμηση του φακέλου, ήταν σαφές ότι οι καθυστερήσεις που καταλογίζονταν στην Επιτροπή ήταν δικαιολογημένες. Επιπλέον, η αρχική απόφαση απόρριψης

της πρότασης για τη διαδικασία με διαπραγμάτευση ήταν δικαιολογημένη τόσο για λόγους χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης όσο και για την υποχρέωση της Επιτροπής να διασφαλίσει ότι τα κοινοτικά κονδύλια δαπανώνται σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις.

Η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι υπηρεσίες της ενήργησαν σωστά, τήρησαν τους κανόνες και τις αρχές που τις δεσμεύουν και ότι, ως εκ τούτου, δεν υπήρξε περίπτωση κακοδιοίκησης.

Παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Στις παρατηρήσεις της, η καταγγέλλουσα επανέλαβε τις παρατηρήσεις που είχε διατυπώσει στην επιστολή της 3ης Δεκεμβρίου 2004 προς τον Διαμεσολαβητή. Ανέφερε ότι, μολονότι η απόφαση του Διαμεσολαβητή να μην εξετάσει τους ισχυρισμούς του βάσει του άρθρου 2 παράγραφος 4 του καταστατικού του Διαμεσολαβητή ήταν τυπικά ορθή, ενδέχεται να μην επιτύχει ό,τι ήταν αναγκαίο για την παροχή ανατροφοδότησης στην Επιτροπή και, ως εκ τούτου, θα μπορούσε να της στερήσει τη δυνατότητα να διδαχθεί από τα προβλήματα που σχετίζονται με την υλοποίηση του σχεδίου. Στο πλαίσιο αυτό, ο καταγγέλλων συνέστησε να επανεξεταστεί το άρθρο 2 παράγραφος 4 ούτως ώστε η προθεσμία των δύο ετών να μην ισχύει πλέον για νόμιμες καταγγελίες.

Όσον αφορά τον *πρώτο ισχυρισμό* , ο καταγγέλλων δήλωσε ότι, μολονότι αναγνώρισε ότι υπήρξε πράγματι «κάποια καθυστέρηση» στον εντοπισμό της παρατυπίας των πληρωμών που πραγματοποιήθηκαν για τον μηχανισμό ασφαλείας, η Επιτροπή εμμένει στην άποψή της ότι είχε επαρκείς νομικούς λόγους για να ζητήσει την επιστροφή 29 306,65 EUR από την κοινοπραξία, δεδομένου ότι το ποσό αυτό καταβλήθηκε αδικαιολόγητα στον καταγγέλλοντα από την έναρξη του έργου στις 30 Σεπτεμβρίου 1999.

Στο πλαίσιο αυτό, ο καταγγέλλων υπενθύμισε ότι αντίγραφο επιστολής της 30ής Σεπτεμβρίου 1999 που είχε συνταχθεί από την OMSAR ήταν στη διάθεση της αντιπροσωπείας για περισσότερα από πέντε έτη. Στην επιστολή αυτή, ο Υπουργός επέστησε την προσοχή του καταγγέλλοντος σε σειρά ζητημάτων που είχαν συζητηθεί και συμφωνηθεί από την αντιπροσωπεία, συμπεριλαμβανομένου του κόστους της ομάδας προστασίας. Ειδικότερα, η OMSAR δήλωσε ότι: « *Ο [X]* [ο διευθύνων σύμβουλος του καταγγέλλοντος], *ο [P.] και ο [B.] θεωρούνται ομάδα backstopping της έδρας και, ως* εκ τούτου *, δικαιούνται μόνο [sic] το αεροπορικό εισιτήριο και τις ημερήσιες αμοιβές* » (υπογράμμιση του καταγγέλλοντος). Επιπλέον, η αντιπροσωπεία είχε στην κατοχή της δικαιολογητικά έγγραφα για κάθε αποστολή προστασίας, με όλες τις εγκεκριμένες υπογραφές του OMSAR και την επίσημη έγκριση από την ίδια την αντιπροσωπεία. Τα έγγραφα αυτά κατέδειξαν ότι η κοινοπραξία είχε τηρήσει τους σχετικούς κανόνες που είχαν θεσπίσει ο OMSAR και η αντιπροσωπεία και, ως εκ τούτου, είχε τιμολογήσει τα έξοδα ταξιδίου και ημερήσιες δαπάνες μόνο για τον μηχανισμό ασφαλείας και ποτέ για τέλη.

Αντιθέτως, η Επιτροπή επιδίωξε να τεκμηριώσει τη νομιμότητα των προσπαθειών της να διεκδικήσει, με αναδρομική ισχύ, πληρωμές που πραγματοποιήθηκαν κατά τη διάρκεια περιόδου άνω των τριών ετών. Η καταγγέλλουσα έκρινε ότι τα προαναφερθέντα αποδεικτικά στοιχεία στήριξαν επαρκώς την άποψή της ότι η αίτηση επιστροφής εξόδων της αντιπροσωπείας θα πρέπει να θεωρηθεί «παράτυπη».

Όσον αφορά τον *δεύτερο ισχυρισμό* , ο καταγγέλλων δήλωσε ότι η γνώμη της Επιτροπής ενσωματώθηκε με ιδιόμορφο τρόπο, και συγκεκριμένα με την επισήμανση της άποψης της Αναθέτουσας Αρχής σχετικά με την εικαζόμενη χαμηλή ποιότητα των υπηρεσιών τεχνικής βοήθειας που παρείχε ο καταγγέλλων. Αυτό ήταν περίεργο, διότι η αντιπροσωπεία εσκεμμένα αγνόησε τη γνώμη των δικών της εμπειρογνωμόνων παρακολούθησης. Οι εμπειρογνώμονες αυτοί, οι οποίοι επέδειξαν πλήρη επίγνωση του εξαιρετικά περίπλοκου και δυσχερούς πολιτεύματος εντός του οποίου υλοποιήθηκε το έργο από την κοινοπραξία, θεωρήθηκαν κατά τον χρόνο λήξης της σύμβασης (έκθεση PC/M06 της 2ας Οκτωβρίου 2002) ότι «η επίτευξη των αποτελεσμάτων μέχρι σήμερα», η «ικανότητα επίτευξης των στόχων» και η «δυνητική βιωσιμότητα» ήταν όλα «τυποποιημένα, σύμφωνα με το σχέδιο». Δεν αναφέρθηκαν συγκεκριμένα «προβλήματα/ανάγκη δράσης» στο συνοπτικό τους συμπέρασμα. Η διαμόρφωση του πλαισίου της γνώμης της Επιτροπής ήταν στην καλύτερη περίπτωση αυθαίρετη και σίγουρα δεν έχει σημασία για το υπό εξέταση ζήτημα.

Η αυθαιρεσία και η αναποφασιστικότητα της αντιπροσωπείας έφθασαν σε πολύ επιζήμια κατάσταση σε σχέση με τη διαδικασία λήψης αποφάσεων σχετικά με ένα πιθανό δεύτερο στάδιο. Επί του θέματος αυτού, η ίδια η γνώμη της Επιτροπής παρείχε άφθονα αποδεικτικά στοιχεία για την καταγγελία. Για παράδειγμα, έγιναν αναφορές στο γεγονός ότι πράγματι η αντιπροσωπεία χρειάστηκε τουλάχιστον τέσσερις μήνες για να υποβάλει παρατηρήσεις σχετικά με την πρώτη πρόταση για την FFAI. Η γνώμη της Επιτροπής παρείχε, σε διάφορα σημεία, αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με την «αυθαιρεσία», ιδίως όταν προέκυψαν αποκλίνουσες απόψεις μεταξύ του OMSAR και της αντιπροσωπείας, ή σχετικά με θέματα που αφορούν την κατάρτιση του προϋπολογισμού, τον προγραμματισμό και τις διαδικασίες επέκτασης. Ένας αμερόληπτος παρατηρητής δεν μπορούσε να συμπεράνει τίποτα άλλο εκτός από το ότι η διαδικασία λήψης αποφάσεων σχετικά με την επέκταση του έργου ήταν συγκεχυμένη και γεμάτη αποκλίνουσες προτάσεις και ψευδείς προσδοκίες.

Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε επίσης αυθαιρεσία από την αντιπροσωπεία. Για παράδειγμα, η κοινοπραξία ζήτησε επανειλημμένα καθοδήγηση σχετικά με τις παραμέτρους που θα διέπουν οποιαδήποτε αναθεώρηση των συντελεστών, κατά την είσοδο σε μια νέα φάση. Η απάντηση της αντιπροσωπείας ήταν να ζητήσει από τον καταγγέλλοντα να είναι πιο συγκεκριμένος και να ζητήσει από την κοινοπραξία και τον OMSAR να υποβάλουν προτάσεις για το θέμα αυτό, μετά από αμοιβαία συζήτηση και διαπραγμάτευση. Αφού το προσωπικό της OMSAR και η κοινοπραξία είχαν αφιερώσει πολύ χρόνο στη συζήτηση και την αναθεώρηση των δημοσιονομικών παραμέτρων και είχαν διατυπώσει κοινή πρόταση για την επόμενη φάση του έργου, η τελευταία απορρίφθηκε από την ίδια αντιπροσωπεία που είχε προτείνει τη ρύθμιση αυτή.

Ο καταγγέλλων δήλωσε ότι, προκειμένου να καταλήξει σε δίκαιη και ισορροπημένη αξιολόγηση της καταγγελίας, ο Διαμεσολαβητής μπορεί επίσης να εξετάσει το ενδεχόμενο να ζητήσει τη γνώμη του OMSAR.

Ο καταγγέλλων υπέβαλε επίσης ορισμένες πιο συγκεκριμένες παρατηρήσεις, δεδομένου ότι οι ισχυρισμοί της Επιτροπής είχαν κάποια επίπτωση στις τεχνικές ικανότητες του καταγγέλλοντος

ως μακροχρόνιου εταίρου της Επιτροπής. Στο πλαίσιο αυτό, ο καταγγέλλων δήλωσε ότι δεν ήταν αλήθεια ότι τα προτεινόμενα τέλη ήταν «πολύ υψηλότερα από ό,τι σε άλλες συμβάσεις της ίδιας φύσης». Στην πραγματικότητα, σε ορισμένα έργα, η αντιπροσωπεία κατέβαλε τέλη διπλάσια από το προτεινόμενο ποσό. Επιπλέον, τα τέλη που έλαβε ο καταγγέλλων σε παρόμοια χρηματοδοτούμενα από την ΕΕ έργα στην περιοχή υπερέβησαν κατά πολύ τα προτεινόμενα τέλη.

Οι παρατηρήσεις ότι τα προτεινόμενα βιογραφικά σημειώματα ήταν ακατάλληλα ήταν εξίσου ανακριβή. Η πλήρης απόρριψη όλων των βιογραφικών σημειωμάτων ενίσχυσε την εντύπωση ότι η αντιπροσωπεία απλώς αναζητούσε δικαιολογία για να απορρίψει την πρόταση.

Παρά την έντονη ασάφεια όσον αφορά, για παράδειγμα, τα ζητήματα των τελών, η αντιπροσωπεία δεν κάλεσε ποτέ την κοινοπραξία να συζητήσει την πρόταση που της είχε υποβληθεί, πόσο μάλλον τους προτεινόμενους εμπειρογνώμονες και τις αμοιβές. Αντί να ξεκινήσει μια ώριμη συζήτηση που θα μπορούσε ενδεχομένως να οδηγήσει σε αναθεώρηση συγκεκριμένων στοιχείων, ολόκληρη η πρόταση απλώς απορρίφθηκε, χωρίς να δοθεί η δυνατότητα ακρόασης στον OMSAR ή στον καταγγέλλοντα.

Βάσει των ανωτέρω, η κοινοπραξία δεν συμφώνησε με την άποψη της Επιτροπής ότι οι υπηρεσίες της ενήργησαν σωστά και ότι δεν υπήρξε περίπτωση κακοδιοίκησης.

Περαιτέρω έρευνες

Μετά από ανάλυση της γνώμης της Επιτροπής και των παρατηρήσεων του καταγγέλλοντος, φάνηκε ότι χρειάζονταν περαιτέρω έρευνες. Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής απηύθυνε επιστολή στην Επιτροπή στις 15 Μαρτίου 2006 με το ακόλουθο αίτημα για περαιτέρω πληροφορίες και γνωμοδότηση σχετικά με νέο ισχυρισμό:

(I) Αίτηση για περαιτέρω πληροφορίες:

(1) Στην καταγγελία της, η καταγγέλλουσα ανέφερε ότι « *το ημερήσιο κόστος και το κόστος* του εισιτηρίου τιμολογήθηκαν, τα τιμολόγια (τα οποία εγκρίθηκαν από τον OMSAR) επαληθεύτηκαν και επικυρώθηκαν από την αντιπροσωπεία *και, τελικά, και πάντοτε επιστράφηκαν από την Επιτροπή στις Βρυξέλλες* » (η υπογράμμιση δική μου). Στις παρατηρήσεις της επί της γνώμης της Επιτροπής, ο καταγγέλλων υποστήριξε ότι η αντιπροσωπεία διαθέτει

«σειρά δικαιολογητικών εγγράφων σε κάθε αποστολή ασφαλείας, όλα τα οποία φέρουν τις νόμιμες υπογραφές από [sic] OMSAR και την επίσημη έγκριση από *την ίδια την αντιπροσωπεία, προκειμένου να αποδειχθεί ότι η κοινοπραξία τήρησε τους σχετικούς κανόνες που έχουν θεσπιστεί από τον OMSAR και την αντιπροσωπεία και, ως εκ τούτου, απλώς τιμολογεί τα έξοδα ταξιδίου και ημερήσιες δαπάνες για τον μηχανισμό ασφαλείας και ποτέ τα τέλη* » (η υπογράμμιση δική μου).

Ως εκ τούτου, θα μπορούσε η Επιτροπή i) να σχολιάσει τη σημασία της επικύρωσης των αποστολών ασφαλείας από την αντιπροσωπεία και ii) να αποστείλει αντίγραφο των εγγράφων με τα οποία επικύρωσε τα τιμολόγια που απέστειλε ο καταγγέλλων;

(2) Η επιστολή της OMSAR της 30ής Σεπτεμβρίου 1999 προς τον καταγγέλλοντα — η οποία αντιγράφηκε στον επικεφαλής της αντιπροσωπείας — παρέπεμψε, όσον αφορά το στάδιο πριν

από την έναρξη της διαδικασίας, στην

« *τα ακόλουθα θέματα που συζητήθηκαν και* συμφωνήθηκαν με την αντιπροσωπεία της ΕΕ *: (...) 2. Τέλη της ομάδας υποστήριξης του κεντρικού γραφείου για τη φάση πριν από την έναρξη: Ο Χ. [* ο διευθύνων σύμβουλος του καταγγέλλοντος *], ο Ρ. και ο Β. θεωρούνται ομάδα backstopping της έδρας και, ως* εκ τούτου, δικαιούνται μόνο [sic] *το αεροπορικό εισιτήριο και τις ημερήσιες αμοιβές* » (η υπογράμμιση δική μου).

Η επιστολή της αντιπροσωπείας της 10ης Δεκεμβρίου 1999 προς τον καταγγέλλοντα, στην οποία αναφέρεται μόνο ότι δεν θα επιτραπεί τιμολόγιο τελών , δεν φαίνεται να έρχεται σε αντίθεση με τη δήλωση της OMSAR της 30ής Σεπτεμβρίου 1999 σχετικά με την επιστροφή των εξόδων ταξιδίου και τις ημερήσιες αποζημιώσεις κατά τη φάση πριν από την έναρξη της διαδικασίας. Θα μπορούσε η Επιτροπή να σχολιάσει το θέμα αυτό, καθώς και να διευκρινίσει ποια ήταν η «φάση πριν από την έναρξη λειτουργίας» και ποια περίοδος κάλυπτε;

(3) Ο Διαμεσολαβητής σημειώνει επίσης ότι, στην επιστολή της 22ας Ιανουαρίου 2003, η Επιτροπή ενημέρωσε τον καταγγέλλοντα ότι θα ανακτούσε τα ποσά των τιμολογίων που κάλυπταν την περίοδο από τις 30 Σεπτεμβρίου 1999 (δηλαδή την έναρξη της σύμβασης) έως τις 30 Ιουνίου 2002. Ωστόσο, στη γνωμοδότησή της, η Επιτροπή ανέφερε ότι, κατά τη διάρκεια του πρώτου εξαμήνου του σχεδίου (δηλαδή από τις 30 Σεπτεμβρίου 1999 έως τις 31 Μαρτίου 2000), εμπειρογνώμονες της ομάδας ασφαλείας εξουσιοδοτήθηκαν να εκτελούν βραχυπρόθεσμες αποστολές και αμείβονταν πλήρως για τις αποστολές αυτές. Είναι δύσκολο να συμβιβαστούν οι δύο παραπάνω δηλώσεις εκ πρώτης όψεως. Θα μπορούσε η Επιτροπή να σχολιάσει το θέμα αυτό;

(4) Στη γνώμη της, η Επιτροπή ανέφερε ότι οι συμβατικές διατάξεις δεν προέβλεπαν συγκεκριμένα καμία αποζημίωση ή επιστροφή των δαπανών των δραστηριοτήτων ασφαλείας. Υπό αυτές τις συνθήκες, θα μπορούσε η Επιτροπή να εξηγήσει πότε ακριβώς διαπίστωσε ότι τα έξοδα αυτά δεν έπρεπε να επιστραφούν και γιατί χρειάστηκε τόσο πολύς χρόνος, δηλαδή περισσότερο από τρία έτη μετά την αποστολή των πρώτων τιμολογίων, ώστε να λάβει γνώση ότι τα έξοδα αυτά δεν έπρεπε να είχαν τιμολογηθεί;

(5) Στις παρατηρήσεις της, η καταγγέλλουσα δήλωσε ότι η συμφραζόμενη της γνώμης της Επιτροπής, δηλαδή η αναφορά στην εικαζόμενη χαμηλή ποιότητα των υπηρεσιών τεχνικής βοήθειας που παρείχε ο καταγγέλλων, ήταν αυθαίρετη και δεν είχε σημασία για το ζήτημα. Θα μπορούσε η Επιτροπή να σχολιάσει το θέμα αυτό;

(6) Στις παρατηρήσεις της, η καταγγέλλουσα δήλωσε ότι δεν ήταν αλήθεια ότι τα προτεινόμενα τέλη ήταν « *πολύ υψηλότερα από ό,τι σε άλλες συμβάσεις της ίδιας φύσης* » (σελίδα 4 της γνώμης της Επιτροπής). Ο καταγγέλλων δήλωσε επίσης ότι η γνώμη της Επιτροπής ότι τα προτεινόμενα βιογραφικά σημειώματα ήταν υποδεέστερα ήταν επίσης ανακριβής. Θα μπορούσε η Επιτροπή να σχολιάσει το θέμα αυτό;

ΙΙ) Αίτηση γνωμοδότησης σχετικά με νέο ισχυρισμό:

(7) Στις παρατηρήσεις της, η καταγγέλλουσα ισχυρίστηκε ότι η πρόταση για δεύτερη φάση του έργου απλώς απορρίφθηκε, χωρίς να παράσχει καμία δυνατότητα ακρόασης στην OMSAR ή

στον καταγγέλλοντα. Στο πλαίσιο αυτό, ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε επίσης αυθαιρεσία, δεδομένου ότι, αφενός, κλήθηκε από την αντιπροσωπεία να υποβάλει, από κοινού με τον OMSAR, προτάσεις σχετικά με τις παραμέτρους του προϋπολογισμού, και, αφετέρου, η κοινή πρόταση απορρίφθηκε από την ίδια την αντιπροσωπεία που είχε προτείνει τη ρύθμιση αυτή. Θα μπορούσε η Επιτροπή να σχολιάσει αυτόν τον νέο ισχυρισμό;

Η συμπληρωματική γνώμη της Επιτροπής

Στη συμπληρωματική γνώμη της, η Επιτροπή διατύπωσε τις ακόλουθες παρατηρήσεις:

(1) Όσον αφορά τη θεώρηση των τιμολογίων, η Επιτροπή επισήμανε ότι η δήλωση του καταγγέλλοντος σύμφωνα με την οποία τα δελτία παρουσιών των αποστολών ασφαλείας που επισυνάπτονται στα τιμολόγια επικυρώθηκαν επίσημα από την αντιπροσωπεία δεν είναι ακριβής. Τα δικαιολογητικά έγγραφα που διαβίβασε ο OMSAR στην αντιπροσωπεία έφεραν μόνο τις υπογραφές των εκπροσώπων του OMSAR. Δεν αποτελεί συνήθη πρακτική η αντιπροσωπεία να θεωρεί τιμολόγια και δικαιολογητικά έγγραφα και αυτό δεν έγινε και στην προκειμένη περίπτωση.

Ως απόδειξη αυτού, στη συμπληρωματική γνώμη της Επιτροπής επισυνάφθηκαν δείγματα αντιγράφων τόσο της αίτησης τιμολογίου όσο και ενός δελτίου παρουσίας. Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής θα έχει την ευκαιρία να αξιολογήσει κατά πόσον τα εν λόγω έγγραφα εγκρίθηκαν ή όχι από την Επιτροπή.

(2) Όσον αφορά το δεύτερο ερώτημα, η Επιτροπή δεν θεωρεί ότι το έγγραφο της αντιπροσωπείας της 10ης Δεκεμβρίου 1999 δεν αντιβαίνει στο έγγραφο της OMSAR της 30ής Σεπτεμβρίου 1999. Πράγματι, και οι δύο επιστολές αμφισβητούν την τιμολόγηση και την καταβολή τελών για δραστηριότητες backstopping.

Εξάλλου, τα συμβαλλόμενα μέρη της παρούσας σύμβασης, δηλαδή η OMSAR και ο καταγγέλλων και ο εταίρος της, έχουν την υποχρέωση να ενεργούν σύμφωνα με τους όρους της σύμβασης που έχουν υπογράψει. Η Επιτροπή, υπό την ιδιότητά της ως δημόσιας χρηματοδοτικής οντότητας, έχει την υποχρέωση να διασφαλίζει τη συμμόρφωση των πληρωμών με τους όρους της σύμβασης.

Η Επιτροπή δεν αποκλείει το ενδεχόμενο το ένα ή και τα δύο συμβαλλόμενα μέρη να μην έχουν κατανοήσει ότι η αμοιβή και τα έξοδα σχετικά με τις υπηρεσίες που παρείχε το μέλος της ομάδας ασφαλείας περιλαμβάνονταν στα γενικά γενικά έξοδα που καταβλήθηκαν ανά τρίμηνο από την OMSAR στον καταγγέλλοντα. Ωστόσο, ακόμη και αυτή η κατάσταση δεν θα απαιτούσε από την Επιτροπή να συμφωνήσει σε πληρωμές που δεν επιτρέπονται σύμφωνα με τη σύμβαση και οι οποίες, σύμφωνα με το άρθρο 105 των Ειδικών Όρων, δεν είχαν εγκριθεί επισήμως.

Ο κ. Β. και ο κ. C. είχαν συνάντηση με τον επικεφαλής της αντιπροσωπείας της Επιτροπής σχετικά με το θέμα αυτό και ενημερώθηκαν δεόντως ότι η αποστολή τους πριν από την έναρξη της διαδικασίας έπρεπε να θεωρηθεί δράση ασφαλείας του συμβούλου. Σκοπός της επιστολής της Επιτροπής της 10ης Δεκεμβρίου 1999 ήταν να διευκρινίσει το θέμα αυτό.

Όσον αφορά την ερώτηση του Διαμεσολαβητή σχετικά με το στάδιο πριν από την έναρξη, η Επιτροπή εξήγησε ότι η φάση αυτή, μια φάση πριν από την έναρξη της διαδικασίας, αν και δεν προβλέπεται στους όρους εντολής, συμπεριλήφθηκε κατόπιν αιτήματος του καταγγέλλοντος. Ως εκ τούτου, προστέθηκε μια περίοδος δέκα ημερών στην περίοδο έναρξης των εξήντα ημερών που προβλέπεται στους όρους εντολής, προκειμένου να δοθεί στον καταγγέλλοντα περισσότερος χρόνος για να επικαιροποιήσει το περιεχόμενο του έργου.

Αυτό αποδείχθηκε αναγκαίο, αφενός, λόγω του σχετικά μεγάλου χρονικού διαστήματος που μεσολάβησε μεταξύ της προετοιμασίας των όρων εντολής και της έναρξης του έργου και, αφετέρου, της πολυπλοκότητας του έργου που αφορούσε όλες τις διοικήσεις. Η περίοδος έναρξης μπορεί να διαρκέσει 60 ημέρες κατ' ανώτατο όριο, αρχής γενομένης από την ημερομηνία υπογραφής της σύμβασης. Πράγματι, το άρθρο 7 της συγγραφής υποχρεώσεων προβλέπει *ότι «το σχέδιο αρχικής έκθεσης υποβάλλεται σε 5 (πέντε) αντίγραφα το αργότερο 60 (εξήντα) ημέρες μετά την υπογραφή της σύμβασης* ». Πράγματι, με επιστολή της 23ης Σεπτεμβρίου 1999, ο καταγγέλλων πρότεινε στην OMSAR να προστεθεί στην εν λόγω περίοδο προθεσμία δέκα ημερών πριν από την έναρξη, η οποία θα επιτρέπει τον προσδιορισμό των μεταβολών των περιστάσεων και, ει δυνατόν, την πρόταση σχετικών δράσεων που αποσκοπούν στη βελτίωση της στρατηγικής υλοποίησης του έργου. Η έγκριση αυτής της φάσης πριν από την έναρξη δόθηκε από την OMSAR στην επιστολή της 30ής Σεπτεμβρίου 1999. Η έκθεση πριν από την έναρξη εγκρίθηκε κατά τη διάρκεια συνεδρίασης που πραγματοποιήθηκε στις 14 Οκτωβρίου 1999.

(3) Όσον αφορά το τρίτο ερώτημα, η Επιτροπή επισήμανε ότι δεν αντιφάσκει μεταξύ των δύο δηλώσεων, αλλά αναγνώρισε ότι το αντικείμενο είναι συγκεχυμένο και μπορεί να είναι παραπλανητικό. Στην επιστολή της με ημερομηνία 22 Ιανουαρίου 2003, η Επιτροπή πληροφόρησε τον καταγγέλλοντα ότι ήταν αναγκαία η διόρθωση τιμολογίου και ότι τα αχρεωστήτως καταβληθέντα ποσά θα επιστραφούν μέσω συμψηφισμού στο επόμενο τιμολόγιο, αλλά οι παρατηρήσεις της αναφέρονται αποκλειστικά σε δαπάνες που σχετίζονται με δραστηριότητες ασφαλείας. Στη δεύτερη δήλωσή της, η Επιτροπή σκόπευε να εξηγήσει στον Διαμεσολαβητή ότι, μολονότι τα μέλη της ομάδας προστασίας έχουν εκτελέσει βραχυπρόθεσμες αποστολές, αμείβονταν ήδη ως φορείς προστασίας και, ως εκ τούτου, δεν μπορούσαν να λάβουν άλλες αποδοχές παρά μόνον εάν είχε ζητηθεί η δέουσα άδεια (άρθρο 105 των Ειδικών Όρων).

Το καθεστώς υπό το οποίο ένας εμπειρογνώμονας εκτελεί μια αποστολή δεν είναι άνευ σημασίας. Εάν η αποστολή του εμπειρογνώμονα θεωρηθεί αποστολή ασφαλείας, δεν επιτρέπεται η τιμολόγηση των τελών. Αντιθέτως, εάν το εμπειρογνώμονα μέλος της εποπτικής ομάδας ασφαλείας εκτελεί μια αποστολή ως εμπειρογνώμονας βραχυπρόθεσμης διάρκειας, επιτρέπεται η αμοιβή για την εν λόγω αποστολή. Αυτή η διαφορετική μεταχείριση αναφέρεται σαφώς στην επιστολή της OMSAR της 4ης Ιουλίου 2000. Μόνο κατόπιν προηγούμενης έγκρισης θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν τα μέλη της εποπτικής ομάδας ασφαλείας ως βραχυπρόθεσμοι εμπειρογνώμονες.

(4) Όσον αφορά το τέταρτο ερώτημα, η Επιτροπή διευκρίνισε ότι η εκτέλεση της συμβάσεως πραγματοποιήθηκε σε χρόνο κατά τον οποίο η παρακολούθηση των πράξεων περιοριζόταν

από τον περιορισμένο αριθμό υπαλλήλων που απασχολούνταν στην αντιπροσωπεία. Αυτή η έλλειψη ανθρώπινων πόρων οφειλόταν σε κάποια καθυστέρηση στον εντοπισμό των αχρεωστήτως καταβληθέντων πληρωμών για δραστηριότητες προστασίας, για τις οποίες η Επιτροπή είχε ήδη εκφράσει τη λύπη της στον καταγγέλλοντα στη γνώμη που εξέδωσε στις 22 Δεκεμβρίου 2004.

Μόλις τον Ιανουάριο του 2003, όταν η διαδικασία αποκέντρωσης άρχισε να λειτουργεί πλήρως, η αντιπροσωπεία έλαβε ενίσχυση των ανθρώπινων πόρων και εντοπίστηκαν τα προβλήματα αυτά. Μόλις η Επιτροπή έλαβε γνώση της κατάστασης αυτής, εξέτασε το επίδικο ζήτημα με επιστολή της 22ας Ιανουαρίου 2003. Αυτό συνέβη κατά τη διάρκεια της περιόδου εφαρμογής της σύμβασης. Συναφώς, η Επιτροπή έχει επίγνωση του γεγονότος ότι, όπως προβλέπει το άρθρο 90, παράγραφος 3, των γενικών όρων που εφαρμόζονται στη σύμβαση, οι πληρωμές που πραγματοποιήθηκαν πριν από την ημερομηνία λήξεως της συμβάσεως αποτελούν ενδιάμεσες πληρωμές και δεν έχουν τον χαρακτήρα τελικών πληρωμών που απαλλάσσουν τον αποδέκτη από την υποχρέωσή του.

Μολονότι ο χρόνος που χρειάστηκε για τον εντοπισμό των προβλημάτων ήταν, ομολογουμένως, μακρύς, η Επιτροπή επαναλαμβάνει την άποψή της ότι η αποδέσμευση προηγούμενων πληρωμών δεν μπορούσε να θεωρηθεί έγκυρη τροποποίηση των συμβατικών όρων. Αυτό θα μπορούσε να γίνει μόνο σύμφωνα με το άρθρο 105 των Ειδικών Όρων με προσθήκη « *υπογεγραμμένη από τον Συμβούλο και την Αναθέτουσα Αρχή και εγκεκριμένη από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή* ». Η καθυστέρηση δεν μπορούσε να αξιωθεί για την τακτοποίηση των αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών κατά την εκτέλεση της σύμβασης και δεν παρείχε στον καταγγέλλοντα το δικαίωμα να θεωρήσει ότι τα ποσά αυτά καταβλήθηκαν δεόντως και δεν μπορούσαν να ανακτηθούν από την Επιτροπή.

(5) Όσον αφορά το πέμπτο ερώτημα, η Επιτροπή διευκρίνισε ότι η εκτίμησή της σχετικά με την ποιότητα των υπηρεσιών που παρείχε ο καταγγέλλων επιβεβαιώθηκε από τον ίδιο τον δικαιούχο της τεχνικής βοήθειας. Πράγματι, στις 16 Μαΐου 2002, η OMSAR απέστειλε επιστολή στην αντιπροσωπεία με την οποία διατύπωσε τις ακόλουθες επικριτικές παρατηρήσεις όσον αφορά τον καταγγέλλοντα: επαγγελματική ανικανότητα ορισμένων εμπειρογνωμόνων, έλλειψη δυναμισμού και ευελιξίας στην ομάδα, έλλειψη ανταπόκρισης από τον επικεφαλής του έργου, ανεπαρκής συντονισμός και υπερβολική γραφειοκρατία.

Όσον αφορά το επιχείρημα του καταγγέλλοντος ότι η προσβαλλόμενη αξιολόγηση δεν ήταν συναφής με το ζήτημα, ο καταγγέλλων φαίνεται να αγνοεί το γεγονός ότι η απόφαση είτε να συνεχιστεί το έργο μέσω δεύτερης φάσης είτε να αναπροσανατολιστούν τα κονδύλια που του χορηγήθηκαν θα μπορούσε να ληφθεί μόνο από την Επιτροπή σε συμφωνία με τον OMSAR. Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή ήταν υποχρεωμένη να διατηρεί στενή επαφή με τον OMSAR προκειμένου να αναλύσει και να διορθώσει τα ειδικά προβλήματα που ανέκυψαν κατά την υλοποίηση του έργου. Επομένως, η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε σύμφωνα με τις επιταγές της χρηστής διοικήσεως.

(6) Όσον αφορά το έκτο ερώτημα, η Επιτροπή διευκρίνισε ότι το σημείο αυτό αφορούσε το αίτημα του καταγγέλλοντος για παράταση της συμβάσεώς του.

Πριν εξετάσει το ζήτημα αυτό, η Επιτροπή θέλησε να καταστήσει σαφές ότι εμπίπτει στη διακριτική ευχέρεια της Επιτροπής τόσο να αποφασίζει αν η ανάθεση της σύμβασης μπορεί ή όχι να προχωρήσει, όσο και να εγκρίνει τους όρους της σύμβασης που πρόκειται να ανατεθεί μέσω διαδικασίας με διαπραγμάτευση από την αναθέτουσα αρχή. Δεδομένου ότι οι όροι που πρότεινε ο καταγγέλλων δεν ήταν αποδεκτοί, η έγκριση δεν ήταν δυνατή. Αυτό υποχρέωνε την Επιτροπή να λάβει την απόφαση να απορρίψει την πρόταση για τη διαδικασία με διαπραγμάτευση. Η απόρριψη ήταν δικαιολογημένη για λόγους χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης και από την υποχρέωση της Επιτροπής να μεριμνά ώστε τα κοινοτικά κονδύλια να δαπανώνται σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις.

Όσον αφορά το ερώτημα σχετικά με την εκτίμηση των προτεινόμενων τελών από την Επιτροπή, τα τέλη αυτά ήταν πράγματι υψηλότερα από ό,τι σε άλλες συμβάσεις της ίδιας φύσης που υπογράφηκαν στο πλαίσιο του έργου. Η αναθεώρηση των τιμών παρουσίασε αυξήσεις που κυμαίνονται από 30 % έως 39 %, συμπεριλαμβανομένων των διεθνών μεταφορών, και θα συνεπαγόταν τον καθορισμό ημερήσιου ποσού 919 EUR για αμοιβές βραχυπρόθεσμων διεθνών εμπειρογνωμόνων, συμπεριλαμβανομένων των διεθνών μεταφορών. Σε αντίθεση με την αβάσιμη γνώμη του καταγγέλλοντος, η εν λόγω αναθεώρηση των τιμών συνεπαγόταν υψηλότερο ποσό από εκείνο που ίσχυε για άλλες παρόμοιες συμβάσεις που υπογράφηκαν στο πλαίσιο του έργου. Για λόγους εμπιστευτικότητας και προκειμένου να μην θίγονται τα εμπορικά συμφέροντα των εν λόγω εταιρειών, η Επιτροπή δεν θα παρέχει περαιτέρω λεπτομέρειες σχετικά με τις εν λόγω συμβάσεις. Ωστόσο, η Επιτροπή διατηρεί αντίγραφα των συμβάσεων αυτών που βρίσκονται στη διάθεση του Διαμεσολαβητή, εφόσον κρίνει ότι απαιτείται έλεγχος του φακέλου.

Όσον αφορά την ποιότητα των βιογραφικών σημειωμάτων, η Επιτροπή επανέλαβε την άποψη που είχε διατυπώσει προηγουμένως στις 22 Δεκεμβρίου 2004. Από πίνακα που περιλαμβάνεται ως παράρτημα στην επιστολή της αντιπροσωπείας προς τον OMSAR της 15ης Απριλίου 2003, η Επιτροπή συνήγαγε ότι τα περισσότερα από τα προτεινόμενα βιογραφικά σημειώματα δεν αντιστοιχούσαν στα απαιτούμενα προφίλ για το εν λόγω έργο. Μόνο τρία από τα δέκα προφίλ θα μπορούσαν να θεωρηθούν κατάλληλα. Ωστόσο, η απόρριψη των εν λόγω βιογραφικών σημειωμάτων για το έργο δεν συνεπάγεται ότι ο επικεφαλής της ομάδας ή άλλοι προτεινόμενοι εμπειρογνώμονες δεν μπορούν ποτέ στη συνέχεια να υπηρετήσουν σε άλλα έργα που χρηματοδοτούνται από την ΕΕ.

(7) Όσον αφορά τον νέο ισχυρισμό του καταγγέλλοντος, η Επιτροπή δήλωσε ότι δεν μπορούσε να συμφωνήσει με αυτόν. Οι συζητήσεις μεταξύ της αντιπροσωπείας και του OMSAR σχετικά με τη δεύτερη φάση του σχεδίου άρχισαν στις 18 Ιουλίου 2002 και επρόκειτο να ολοκληρωθούν έως τις 30 Σεπτεμβρίου 2002. Ωστόσο, δεδομένου ότι δεν ήταν δυνατόν να επιτευχθεί αποδεκτό πρόγραμμα εργασίας εντός της καθορισμένης προθεσμίας, η Επιτροπή επέδειξε μέγιστη ευελιξία έναντι του καταγγέλλοντος παρατείνοντας τη σύμβαση έως τον Μάρτιο του 2003. Ως εκ τούτου, τόσο η εταιρεία όσο και η OMSAR είχαν στη διάθεσή τους έξι επιπλέον μήνες για να καταρτίσουν το πρόγραμμα εργασίας.

Παρά το γεγονός ότι η Επιτροπή είχε υποβάλει τις παρατηρήσεις της σχετικά με το απορριφθέν

πρόγραμμα εργασίας, καθώς και ορισμένες κατευθυντήριες γραμμές για την εκπόνηση του εν λόγω εγγράφου ήδη από τις 4 Νοεμβρίου 2002, ένα αποδεκτό πρόγραμμα εργασίας υποβλήθηκε μόλις στις 10 Μαρτίου 2003 και εγκρίθηκε στις 19 Μαρτίου 2003 με ορισμένες παρατηρήσεις.

Στις 6 Μαρτίου 2003, η αντιπροσωπεία είχε οργανώσει συνάντηση με τον OMSAR και τον καταγγέλλοντα για να διευκρινίσει τον τρόπο με τον οποίο θα μπορούσε να παραταθεί η σύμβαση τεχνικής βοήθειας. Παρά την αρχική διαφωνία με τον OMSAR ως προς τον τρόπο με τον οποίο πρέπει να προχωρήσει ώστε να διευκολυνθεί η συνέχιση της συμμετοχής του καταγγέλλοντος μετά τη λήξη της σύμβασης, η Επιτροπή επέδειξε για άλλη μια φορά μέγιστη ευελιξία, αλλάζοντας την προσέγγισή της. Πράγματι, η Επιτροπή συμφώνησε με την OMSAR ότι μια νέα σύμβαση θα πρέπει να υπογραφεί μετά από διαδικασία με διαπραγμάτευση με τον καταγγέλλοντα, αν και ήταν της γνώμης ότι ήταν καταλληλότερο να τροποποιηθεί η σύμβαση μέσω προσθήκης.

Όσον αφορά την αναπροσαρμογή των τελών, ο διάλογος με τον καταγγέλλοντα διασφαλιζόταν συνεχώς από την αντιπροσωπεία. Στις 17 Φεβρουαρίου 2003, ο καταγγέλλων απέστειλε επιστολή στην αντιπροσωπεία στην οποία απαντήθηκε δεόντως στις 26 Φεβρουαρίου 2003. Απαντώντας στην απάντηση αυτή, ο καταγγέλλων απέστειλε νέα επιστολή στην αντιπροσωπεία στις 5 Μαρτίου 2003. Από την άλλη πλευρά, πραγματοποιήθηκαν διάφορες άτυπες συναντήσεις μεταξύ του OMSAR, του καταγγέλλοντος και της αντιπροσωπείας, στις οποίες η τελευταία ενημέρωσε τον καταγγέλλοντα ότι, εντός ορίων, ήταν δυνατός ένας ορισμένος βαθμός ευελιξίας. Πράγματι, μία από αυτές τις συναντήσεις πραγματοποιήθηκε στις 24 Φεβρουαρίου 2003. Τα πρακτικά της, τα οποία διαβιβάστηκαν δεόντως στον επικεφαλής της ομάδας του καταγγέλλοντος μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, ανέφεραν σαφώς ότι η πιθανή αύξηση θα ανερχόταν σε 10 %.

Κατά συνέπεια, σε περίπτωση αποτυχίας των διαπραγματεύσεων, αυτό οφειλόταν στην απροθυμία της εταιρείας να λάβει υπόψη τις κατευθυντήριες γραμμές της αντιπροσωπείας. Ήταν υποχρέωση της Επιτροπής να προτείνει και να αποφασίσει σχετικά με τη χρηματοδότηση και την υλοποίηση της δεύτερης φάσης του έργου, σύμφωνα με την καλή δημοσιονομική διαχείριση και σύμφωνα με τις σχετικές ισχύουσες διατάξεις. Η Επιτροπή είχε την υποχρέωση να διασφαλίσει ότι τα κοινοτικά κονδύλια δαπανήθηκαν σύμφωνα με τις απαιτήσεις της χρηστής διοικήσεως και είχε το νόμιμο δικαίωμα να απορρίψει τους χρηματοδοτικούς όρους που ζητούσε ο καταγγέλλων.

Συμπληρωματικές παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

(1) Όσον αφορά την απάντηση της Επιτροπής στην πρώτη ερώτηση του Διαμεσολαβητή, ο καταγγέλλων παρατήρησε ότι η παρατήρηση της Επιτροπής δεν αντιμετώπιζε το βασικό πρόβλημα που έθεσε ο Διαμεσολαβητής. Ο καταγγέλλων πρότεινε ότι η αντιπροσωπεία «επαλήθευσε και επικύρωσε τα τιμολόγιά μας». Ο καταγγέλλων απλώς τιμολόγησε για τα έξοδα ταξιδίου και ημερήσιων εξόδων σε περίπτωση αποστολών ασφαλείας και, σε διάστημα τριών ετών, η αντιπροσωπεία είχε αποφασίσει να πληρώσει τα εν λόγω τιμολόγια χωρίς καμία επιφύλαξη. Επομένως, η Επιτροπή δεν έχει ακόμη απαντήσει στο ερώτημα του Διαμεσολαβητή.

(2) Όσον αφορά την απάντηση της Επιτροπής στο δεύτερο ερώτημα του Διαμεσολαβητή, η

καταγγέλλουσα, σε αντίθεση με την Επιτροπή, έκρινε ότι οι επιστολές της 30ής Σεπτεμβρίου 1999 (της OMSAR) και της 10ης Δεκεμβρίου 1999 (της αντιπροσωπείας) ήταν απολύτως συνεπείς και κατέληξε στο συμπέρασμα ότι, ως εκ τούτου, μόνον οι μη αμειβόμενες συνιστώσες των δραστηριοτήτων backstopping, δηλαδή τα ταξίδια και οι ημερήσιες αποζημιώσεις, θα μπορούσαν να τύχουν πληρωμής.

(3) Όσον αφορά την απάντηση της Επιτροπής στην τρίτη ερώτηση της Διαμεσολαβήτριας, ο καταγγέλλων συμφώνησε με τον χαρακτηρισμό της Επιτροπής ότι χειρίζεται τις βραχυπρόθεσμες εισροές από τα μέλη της ομάδας ασφαλείας ως «συγκεκριμένα» και «παραπλανητικά».

(4) Όσον αφορά την απάντηση της Επιτροπής στην τέταρτη ερώτηση του Διαμεσολαβητή, ο καταγγέλλων επισήμανε ότι δεν μπορεί παρά να συμφωνήσει με τη δήλωση ότι η εποπτεία και η διαχείριση του έργου από την αντιπροσωπεία παρεμποδίζονται από την έλλειψη πόρων. Υπήρξε, από την πλευρά της Επιτροπής, αξιοσημείωτη έλλειψη επαγγελματικής καθοδήγησης σε σοβαρά ζητήματα, ενώ υπήρξε μια περίσσεια απρόβλεπτων παρεμβάσεων που φαινόταν να διέπονται μόνο από διαθέσεις και προσωπικότητες.

(5) Όσον αφορά την απάντηση της Επιτροπής στην πέμπτη ερώτηση του Διαμεσολαβητή, ο καταγγέλλων δήλωσε ότι γνώριζε την επιστολή της 16ης Μαΐου 2002 του OMSAR προς την αντιπροσωπεία και θα μπορούσε να συμφωνήσει ότι ορισμένοι από τους εμπειρογνώμονες ήταν ενίοτε ανεπαρκώς δυναμικοί και ευέλικτοι για την αντιμετώπιση των καθημερινών προκλήσεων. Ο καταγγέλλων παρατήρησε, ωστόσο, ότι σχεδόν όλοι οι εμπειρογνώμονες που εργάστηκαν για το εν λόγω έργο είχαν θετικό ιστορικό προτού προσχωρήσουν σε αυτό και εργάστηκαν με επιτυχία σε επόμενα έργα, συμπεριλαμβανομένων των έργων που χρηματοδοτήθηκαν από την ΕΚ. Πιο συγκεκριμένα, ορισμένοι από τους ίδιους εμπειρογνώμονες που είχαν προταθεί από τον καταγγέλλοντα προσλήφθηκαν στη συνέχεια μέσω άμεσων ρυθμίσεων, με την υποστήριξη τόσο του OMSAR όσο και της αντιπροσωπείας, για να εκτελέσουν το έργο που τους είχε ζητηθεί προηγουμένως για λογαριασμό του καταγγέλλοντος.

(6) Όσον αφορά την απάντηση της Επιτροπής στην έκτη ερώτηση του Διαμεσολαβητή, ο καταγγέλλων παρατήρησε ότι τα τέλη που καταβλήθηκαν κατά την πρώτη φάση του έργου ήταν σημαντικά χαμηλότερα από τα τέλη που καταβλήθηκαν σε ορισμένα άλλα χρηματοδοτούμενα από την ΕΚ έργα στη χώρα. Ο καταγγέλλων δήλωσε ότι ήταν παραπλανητικό να δηλώσει ότι οι προτεινόμενες αυξήσεις θα ανέλθουν σε 30 % ή 38 %. Η προτεινόμενη αύξηση των επιπέδων των τελών, υπολογιζόμενη μετά από προσεκτικές και παρατεταμένες συζητήσεις με τον OMSAR, ήταν 26 % και 28 % για τους διεθνείς εμπειρογνώμονες και 30 % για τους εθνικούς εμπειρογνώμονες. Αυτό θα πρέπει να κριθεί στο πλαίσιο του πολύ χαμηλού επιπέδου των τελών κατά την έναρξη του έργου το 1999 και του γεγονότος ότι η αύξηση αυτή θα εφαρμοστεί σε περίοδο επτά ετών.

Ο καταγγέλλων δήλωσε επίσης ότι η βαθμολογία των βιογραφικών σημειωμάτων των προτεινόμενων εμπειρογνωμόνων που παρουσίασε η Επιτροπή (η οποία ουδέποτε είχε αποδειχθεί στον καταγγέλλοντα) ήταν μεροληπτική και αντικειμενικά εσφαλμένη. Η αντιπροσωπεία δεν προέβη σε δίκαιη και επαγγελματική εξέταση της προτεινόμενης ομάδας

εμπειρογνωμόνων. Επιπλέον, δεν δόθηκε ποτέ η ευκαιρία να συζητηθούν, να επανεξεταστούν και, αν είναι πραγματικά σκόπιμο, να αντικατασταθούν οι προτεινόμενοι εμπειρογνώμονες.

(7) Όσον αφορά τη γνώμη της Επιτροπής σχετικά με τον νέο ισχυρισμό, ο καταγγέλλων δήλωσε ότι η Επιτροπή χρειάστηκε μισό χρόνο για να απαντήσει στο αρχικό σχέδιο. Υποβλήθηκε στις αρχές Ιουλίου 2002 και παραλήφθηκαν ήσσονος σημασίας παρατηρήσεις έως τα τέλη Νοεμβρίου 2002, κατόπιν πολλών παρότρυνσης της κοινοπραξίας και της OMSAR. Το δεύτερο σχέδιο υποβλήθηκε τον Δεκέμβριο του 2002 και δεν υποβλήθηκαν ποτέ σοβαρές παρατηρήσεις. Ωστόσο, ορισμένες νέες οδηγίες και προτάσεις υποβλήθηκαν από το προσωπικό της αντιπροσωπείας και, μετά από κάποιο χρονικό διάστημα, άλλαξαν και πάλι.

Το πρόγραμμα εργασίας καταρτίστηκε σε στενή και συνεχή συνεργασία με τον OMSAR και η τελική έκδοση ήταν ένα πλήρως κοινό προϊόν, το οποίο αντικατοπτρίζει τις απόψεις και τη δέσμευση του ίδιου του OMSAR.

Είναι αλήθεια ότι πραγματοποιήθηκαν ορισμένες άτυπες συνεδριάσεις στο πλαίσιο της προετοιμασίας του νέου προγράμματος εργασίας στο πλαίσιο του οποίου το προσωπικό της Επιτροπής διατύπωσε ευρείες προτάσεις σχετικά με την έκταση μιας πιθανής ή επιτρεπόμενης αύξησης των τελών, αλλά τελικά αποφασίστηκε ρητά από την Επιτροπή ότι ο OMSAR και η κοινοπραξία θα πρέπει να επιλύσουν αυτό το ζήτημα και να καταλήξουν σε μια αμοιβαία αποδεκτή προσέγγιση. Στο πλαίσιο αυτό, διορίστηκε επιτροπή από τον OMSAR για να εξετάσει το θέμα αυτό και να υποβάλει μια εύλογη και πρακτική πρόταση. Η Επιτροπή ανέφερε ότι μια τέτοια κοινή πρόταση είναι πιθανό να γίνει δεκτή. Τελικά, η εν λόγω επιτροπή κατέληξε σε συμπεράσματα (αυξάνεται μεταξύ 20 % και 28 % για τους διεθνείς εμπειρογνώμονες και 30 % για τους τοπικούς εμπειρογνώμονες) τα οποία ήταν αποδεκτά και από τα δύο μέρη, δηλαδή από τον OMSAR και την κοινοπραξία. Όταν τα συμπεράσματα αυτά παρουσιάστηκαν στην Επιτροπή, η αντιπροσωπεία τα απέρριψε. Αυτό ρίχνει ένα περίεργο φως στην απόφαση της Επιτροπής να θεσπίσει αυτή τη ρύθμιση και πάλι υποδηλώνει ότι η Επιτροπή δεν είχε δεσμευθεί σοβαρά για την επίτευξη εποικοδομητικής λύσης.

ΟΙ ΠΡΟΣΠΆΘΕΙΕΣ ΤΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΉ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΊΤΕΥΞΗ ΦΙΛΙΚΉΣ ΛΎΣΗΣ

Η πρόταση της Διαμεσολαβήτριας για μια φιλική λύση

Μετά από προσεκτική εξέταση της γνώμης της Επιτροπής και των παρατηρήσεων του καταγγέλλοντος, ο Διαμεσολαβητής δεν πείστηκε ότι η Επιτροπή ανταποκρίθηκε επαρκώς στον πρώτο ισχυρισμό του καταγγέλλοντος.

Η άποψη αυτή βασίστηκε στις ακόλουθες εκτιμήσεις:

1 Προκαταρκτικές παρατηρήσεις σχετικά με την προθεσμία των δύο ετών και την έκταση της έρευνας

1.1 Ο καταγγέλλων είναι εταιρεία συμβούλων διαχείρισης, η οποία, σε κοινοπραξία που συγκροτήθηκε από κοινού με άλλη εταιρεία, ήταν ανάδοχος για την υλοποίηση ενός αναπτυξιακού σχεδίου της Επιτροπής σε τρίτη χώρα. Σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα, η σύμβαση για την παροχή συμβουλών για την παρακολούθηση των έργων («PMC»), η οποία

υπεγράφη τον Αύγουστο/Σεπτέμβριο 1999, εκτελέστηκε αθέμιτα από την αντιπροσωπεία της Επιτροπής στη χώρα του έργου («η αντιπροσωπεία»). Στην καταγγελία της προς τον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή, η καταγγέλλουσα διατύπωσε τέσσερις ισχυρισμούς και υποτιτλισμούς. Στην απάντησή του της 12ης Οκτωβρίου 2004, ο Διαμεσολαβητής ενημέρωσε τον καταγγέλλοντα ότι, με εξαίρεση τους ισχυρισμούς 2(i) και 4(iii), δεν είχε το δικαίωμα, βάσει του άρθρου 2 παράγραφος 4 του καταστατικού του, να εξετάσει την καταγγελία. Η διάταξη αυτή προβλέπει ότι «η *καταγγελία υποβάλλεται εντός δύο ετών από την ημερομηνία κατά την οποία τα πραγματικά περιστατικά στα οποία βασίζεται περιήλθαν σε γνώση του προσώπου που υπέβαλε την καταγγελία* ».

1.2 Στις επιστολές του της 3ης Δεκεμβρίου 2004, της 26ης Φεβρουαρίου 2005 και της 22ας Ιουνίου 2005, ο καταγγέλλων πρότεινε στον Διαμεσολαβητή να εξετάσει το ενδεχόμενο αναθεώρησης της προαναφερθείσας διετούς προθεσμίας, που προβλέπεται στο άρθρο 2 παράγραφος 4 του καταστατικού του.

1.3 Με επιστολή της 22ας Νοεμβρίου 2005, ο Διαμεσολαβητής πληροφόρησε τον καταγγέλλοντα ότι, στην ομιλία του προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο της 27ης Οκτωβρίου 2005, με την ευκαιρία της παρουσίασης της ετήσιας έκθεσής του για το 2004, είχε επισημάνει ότι σκόπευε να επανεξετάσει το ζήτημα του καθεστώτος του Διαμεσολαβητή. Ο Διαμεσολαβητής πρόσθεσε ότι η πρόταση του καταγγέλλοντος θα ληφθεί υπόψη στο πλαίσιο αυτό.

1.4 Ο Διαμεσολαβητής σημειώνει ότι, στις παρατηρήσεις του, η καταγγέλλουσα πρότεινε στον Διαμεσολαβητή να ζητήσει τη γνώμη του Υφυπουργού Διοικητικής Μεταρρύθμισης («OMSAR»). Στο πλαίσιο αυτό, ο Διαμεσολαβητής θα ήθελε να επισημάνει ότι οι πληροφορίες που περιέχονται στην καταγγελία και στη γνώμη της Επιτροπής, καθώς και οι πληροφορίες που ελήφθησαν μετά από περαιτέρω έρευνές του, αρκούν για να καταλήξει σε δίκαιη και ισορροπημένη αξιολόγηση της καταγγελίας. Επιπλέον, ο Διαμεσολαβητής θα ήθελε να τονίσει ότι το άρθρο 3 παράγραφος 3 του καταστατικού του Διαμεσολαβητή προβλέπει τη δυνατότητα του Διαμεσολαβητή να ζητεί πληροφορίες μόνο από τις αρχές των κρατών μελών και όχι από τις αρχές τρίτων χωρών.

1.5 Λαμβανομένου υπόψη ότι οι ισχυρισμοί του καταγγέλλοντος αφορούν συμβατική διαφορά, είναι χρήσιμο να υπενθυμιστεί ότι, σύμφωνα με το άρθρο 195 της συνθήκης ΕΚ, ο Διαμεσολαβητής έχει την εξουσία να λαμβάνει καταγγελίες «για *περιπτώσεις κακοδιοίκησης στις δραστηριότητες των κοινοτικών θεσμικών οργάνων ή οργανισμών* ». Ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι η κακοδιοίκηση συμβαίνει όταν ένας δημόσιος φορέας δεν ενεργεί σύμφωνα με κανόνα ή αρχή που τον δεσμεύει (6) . Ως εκ τούτου, μπορεί επίσης να διαπιστωθεί κακοδιοίκηση όταν πρόκειται για την εκπλήρωση υποχρεώσεων που απορρέουν από συμβάσεις που συνάπτονται από τα όργανα ή τους οργανισμούς των Κοινοτήτων.

1.6 Ωστόσο, ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι το πεδίο του ελέγχου που μπορεί να διενεργήσει σε τέτοιες περιπτώσεις είναι κατ' ανάγκη περιορισμένο. Ειδικότερα, ο Διαμεσολαβητής είναι της άποψης ότι δεν θα πρέπει να επιδιώκει να διαπιστώσει αν υπήρξε παράβαση της σύμβασης από οποιοδήποτε από τα μέρη, σε περίπτωση αμφισβήτησης της υπόθεσης. Το ζήτημα αυτό θα μπορούσε να εξεταστεί αποτελεσματικά μόνο από αρμόδιο δικαστήριο, το οποίο θα είχε τη

δυνατότητα να ακούσει τα επιχειρήματα των διαδίκων σχετικά με το σχετικό εθνικό δίκαιο και να αξιολογήσει αντικρουόμενα αποδεικτικά στοιχεία για τυχόν αμφισβητούμενα πραγματικά ζητήματα.

1.7 Επομένως, ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι, στις υποθέσεις που αφορούν συμβατικές διαφορές, δικαιολογείται να περιορίσει την έρευνά του στην εξέταση του κατά πόσον το κοινοτικό όργανο ή οργανισμός του παρέσχε συνεκτική και εύλογη περιγραφή της νομικής βάσης των ενεργειών του και των λόγων για τους οποίους πιστεύει ότι η άποψή του για τη συμβατική κατάσταση είναι δικαιολογημένη. Σε αυτή την περίπτωση, ο Διαμεσολαβητής θα καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η έρευνά του δεν αποκάλυψε περίπτωση κακοδιοίκησης. Το συμπέρασμα αυτό δεν θα επηρεάσει το δικαίωμα των μερών να εξετάσουν και να επιλύσουν τη συμβατική διαφορά τους από αρμόδιο δικαστήριο. Εν προκειμένω, τα άρθρα 50 και 51 των γενικών όρων που εφαρμόζονται στη σύμβαση προβλέπουν, αντιστοίχως, φιλική επίλυση των διαφορών και, σε περίπτωση που δεν είναι δυνατή η φιλική λύση, ένδικο βοήθημα σύμφωνα με τον κανονισμό συμβιβασμού και διαιτησίας του Διεθνούς Εμπορικού Επιμελητηρίου του Παρισιού ή σύμφωνα με την τοπική νομοθεσία.

2 Η φερόμενη ως αδικαιολόγητη ανάκτηση και η αίτηση επιστροφής

2.1 Ο καταγγέλλων ισχυρίζεται ότι υπήρξε καταχρηστική ερμηνεία της σύμβασης. Ειδικότερα, ο καταγγέλλων ισχυρίζεται ότι η απόφαση της Επιτροπής της 22ας Ιανουαρίου 2003 να ανακτήσει το ποσό των 29 306,65 EUR που αντιστοιχεί σε ημερήσιο κόστος και κόστος εισιτηρίου για την ομάδα υποστήριξης του γραφείου καταγωγής, η οποία τιμολογήθηκε από την κοινοπραξία με την πάροδο των ετών, είναι αδικαιολόγητη. Ο καταγγέλλων ζητεί την επιστροφή του ποσού αυτού. Προς στήριξη του ισχυρισμού του, ο καταγγέλλων παρέπεμψε σε επιστολή της 30ής Σεπτεμβρίου 1999 του OMSAR στην οποία ανέφερε ότι είχε καταλήξει σε συμφωνία με την αντιπροσωπεία επί ορισμένων θεμάτων, ένα από τα οποία ήταν η υποστήριξη του γραφείου της χώρας καταγωγής. Η επιστολή, η οποία αντιγράφηκε στην αντιπροσωπεία, προέβλεπε ότι: « *Ο [X]* [ο διευθύνων σύμβουλος του καταγγέλλοντος], *ο [P] και ο [B] θεωρούνται ως ομάδα backstopping της έδρας και, ως* εκ τούτου *, δικαιούνται μόνο [sic] το αεροπορικό εισιτήριο και τις ημερήσιες αμοιβές* » (υπογράμμιση του καταγγέλλοντος). Η καταγγέλλουσα αναφέρθηκε επίσης σε επιστολή του επικεφαλής της αντιπροσωπείας της 10ης Δεκεμβρίου 1999, η οποία, κατά την άποψή της, υποστήριξε τη θέση της.

2.2 Στη γνωμοδότησή της, η Επιτροπή ανέφερε ότι, κατόπιν επαλήθευσης τιμολογίου που κάλυπτε την περίοδο Ιουλίου-Σεπτεμβρίου 2002, την οποία έλαβε από τον καταγγέλλοντα στις 28 Οκτωβρίου 2002, η αντιπροσωπεία παρατήρησε ότι οι δαπάνες για δραστηριότητες ασφαλείας περιλαμβάνονταν στον τίτλο «Αποδοχές του προσωπικού». Δεδομένου ότι το κόστος αυτό δεν προβλεπόταν στις συμβατικές διατάξεις, η αντιπροσωπεία επαλήθευσε προηγούμενες πληρωμές που χρονολογούνται από τον Αύγουστο του 2000 και κάλυπταν τις υπηρεσίες που παρασχέθηκαν από τις 30 Σεπτεμβρίου 1999 έως τις 30 Ιουνίου 2002. Ως συνέπεια αυτής της επαλήθευσης, η αντιπροσωπεία διαπίστωσε ότι είχε καταβληθεί αχρεωστήτως στον καταγγέλλοντα συνολικό ποσό 29 306,65 EUR. Η αντιπροσωπεία ενημέρωσε τον καταγγέλλοντα ότι ο μηχανισμός ασφαλείας θεωρήθηκε μέρος των γενικών εξόδων του αναδόχου και ότι, ως εκ τούτου, οι αμοιβές και οι σχετικές δαπάνες δεν θα έπρεπε να είχαν τιμολογηθεί. Ως εκ τούτου, η αντιπροσωπεία ενημέρωσε τον καταγγέλλοντα ότι απαιτείται διόρθωση τιμολογίου και ότι το αχρεωστήτως καταβληθέν ποσό θα ανακτηθεί αφαιρώντας το

από το επόμενο τιμολόγιο της εταιρείας. Η Επιτροπή αναφέρθηκε επίσης στο άρθρο 90.3 των γενικών όρων που εφαρμόζονται στην παρούσα σύμβαση, σύμφωνα με *το οποίο «η πληρωμή ενδιάμεσων πληρωμών δεν έχει τον χαρακτήρα τελικής πληρωμής που απαλλάσσει τον αποδέκτη από την υποχρέωσή του* ». Ανέφερε επίσης ότι το γεγονός ότι οι προηγούμενες πληρωμές είχαν εγκριθεί χωρίς να εντοπιστούν παρατυπίες δεν μπορούσε να θεωρηθεί ως έγκυρη τροποποίηση των συμβατικών όρων. Όσον αφορά το επιχείρημα του καταγγέλλοντος ότι δεν τηρήθηκαν οι θεμιτές προσδοκίες του, η Επιτροπή παρατήρησε ότι ένα πρόσωπο μπορεί να επικαλεστεί παραβίαση της αρχής αυτής μόνον όταν η διοίκηση του έχει παράσχει «ακριβείς διαβεβαιώσεις». Στην παρούσα υπόθεση, ωστόσο, ο καταγγέλλων δεν είχε προσκομίσει κανένα στοιχείο που να αποδεικνύει ότι η αντιπροσωπεία ενέκρινε συμφωνία σύμφωνα με την οποία πρέπει να επιστραφούν οι δαπάνες που σχετίζονται με τις δραστηριότητες ασφαλείας. Η Επιτροπή έκρινε ότι είχε επαρκείς νομικούς λόγους για να ζητήσει την επιστροφή ποσού 29 306,65 EUR. Ωστόσο, η Επιτροπή αναγνώρισε ότι υπήρξε κάποια καθυστέρηση στον εντοπισμό της παρατυπίας των πληρωμών που πραγματοποιήθηκαν για δραστηριότητες προστασίας και, για τον λόγο αυτό, εξέφρασε τη λύπη της στον καταγγέλλοντα.

2.3 Στις παρατηρήσεις της, η καταγγέλλουσα υπενθύμισε ότι αντίγραφο της επιστολής της 30ής Σεπτεμβρίου 1999 της OMSAR ήταν στη διάθεση της αντιπροσωπείας για περισσότερα από πέντε έτη. Στην επιστολή αυτή, ο OMSAR επέστησε την προσοχή του καταγγέλλοντος σε σειρά ζητημάτων που είχαν συζητηθεί και συμφωνηθεί με την αντιπροσωπεία, συμπεριλαμβανομένου του κόστους της ομάδας προστασίας. Ο καταγγέλλων δήλωσε επίσης ότι η αντιπροσωπεία είχε στην κατοχή της δικαιολογητικά έγγραφα για κάθε αποστολή ασφαλείας, όλα τα οποία φέρουν τις νόμιμες υπογραφές του OMSAR και την επίσημη έγκριση από την ίδια την αντιπροσωπεία. Τα στοιχεία αυτά κατέδειξαν ότι η κοινοπραξία τήρησε τους σχετικούς κανόνες που καθορίστηκαν από τον OMSAR και την αντιπροσωπεία και, ως εκ τούτου, απλώς τιμολόγησε τα έξοδα ταξιδίου και τις ημερήσιες δαπάνες για τον μηχανισμό ασφαλείας και ποτέ τα τέλη.

2.4 Απαντώντας στο αίτημα του Διαμεσολαβητή για συμπληρωματικές πληροφορίες και όσον αφορά το πρώτο ερώτημα σχετικά με τη θεώρηση των τιμολογίων, η Επιτροπή επισήμανε ότι η δήλωση του καταγγέλλοντος, σύμφωνα με την οποία τα δελτία παρουσίας των αποστολών ασφαλείας που επισυνάπτονται στα τιμολόγια επικυρώθηκαν επίσημα από την αντιπροσωπεία, δεν ήταν ακριβής. Τα δικαιολογητικά έγγραφα που διαβίβασε ο OMSAR στην αντιπροσωπεία έφεραν μόνο τις υπογραφές των εκπροσώπων του OMSAR. Δεν αποτελεί συνήθη πρακτική η αντιπροσωπεία να θεωρεί τιμολόγια και δικαιολογητικά έγγραφα και αυτό δεν έγινε και στην προκειμένη περίπτωση.

Όσον αφορά το δεύτερο ερώτημα του Διαμεσολαβητή, η Επιτροπή δήλωσε ότι δεν θεωρεί ότι το έγγραφο της αντιπροσωπείας της 10ης Δεκεμβρίου 1999 δεν αντιβαίνει στο έγγραφο της OMSAR της 30ής Σεπτεμβρίου 1999 και εξέφρασε την άποψη ότι αμφότερες οι επιστολές αμφισβητούν την τιμολόγηση και την καταβολή τελών για δραστηριότητες ασφαλείας. Ο κ. Β. και ο κ. C. είχαν συνάντηση με τον επικεφαλής της αντιπροσωπείας της Επιτροπής σχετικά με το θέμα αυτό και ενημερώθηκαν δεόντως ότι η αποστολή τους πριν από την έναρξη της διαδικασίας έπρεπε να θεωρηθεί δράση ασφαλείας του συμβούλου. Σκοπός της επιστολής της Επιτροπής της 10ης Δεκεμβρίου 1999 ήταν να διευκρινίσει το θέμα αυτό. Η Επιτροπή εξήγησε επίσης ότι, αν και δεν προβλεπόταν στους όρους εντολής, το στάδιο πριν από την έναρξη,

δηλαδή ένα στάδιο πριν από την έναρξη της διαδικασίας, συμπεριλήφθηκε κατόπιν αιτήματος του καταγγέλλοντος. Ως εκ τούτου, προστέθηκε μια περίοδος δέκα ημερών στην περίοδο έναρξης των εξήντα ημερών που προβλέπεται στους όρους εντολής, προκειμένου να δοθεί στον καταγγέλλοντα περισσότερος χρόνος για να επικαιροποιήσει το περιεχόμενο του έργου. Η έγκριση αυτής της φάσης πριν από την έναρξη δόθηκε από την OMSAR στην επιστολή της 30ής Σεπτεμβρίου 1999 και η έκθεση πριν από την έναρξη εγκρίθηκε κατά τη διάρκεια συνεδρίασης που πραγματοποιήθηκε στις 14 Οκτωβρίου 1999.

Απαντώντας στο τρίτο ερώτημα του Διαμεσολαβητή, η Επιτροπή επισήμανε ότι δεν αντιφάσκει μεταξύ των δηλώσεων που διατυπώθηκαν, αφενός, στο έγγραφο της 22ας Ιανουαρίου 2003 και, αφετέρου, στη γνωμοδότησή της. Στην επιστολή της με ημερομηνία 22 Ιανουαρίου 2003, η Επιτροπή πληροφόρησε τον καταγγέλλοντα ότι ήταν αναγκαία η διόρθωση τιμολογίου και ότι τα αχρεωστήτως καταβληθέντα ποσά θα επιστραφούν με συμψηφισμό με το επόμενο τιμολόγιο, αλλά αναφέρεται αποκλειστικά σε δαπάνες που σχετίζονται με δραστηριότητες ασφαλείας. Στη γνωμοδότησή της, η Επιτροπή εξήγησε στον Διαμεσολαβητή ότι, παρά το γεγονός ότι τα μέλη της ομάδας προστασίας είχαν εκτελέσει βραχυπρόθεσμες αποστολές, είχαν ήδη αμειφθεί ως φορείς προστασίας και, ως εκ τούτου, δεν μπορούσαν να λάβουν άλλες αποδοχές αν δεν είχε ζητηθεί η δέουσα άδεια (άρθρο 105 των Ειδικών Όρων). Το καθεστώς υπό το οποίο ένας εμπειρογνώμονας εκτελεί μια αποστολή δεν είναι άνευ σημασίας. Εάν η αποστολή του εμπειρογνώμονα θεωρηθεί αποστολή ασφαλείας, δεν επιτρέπεται η τιμολόγηση των τελών. Αντιθέτως, εάν το εμπειρογνώμονα μέλος της εποπτικής ομάδας ασφαλείας εκτελεί μια αποστολή ως εμπειρογνώμονας βραχυπρόθεσμης διάρκειας, επιτρέπεται η αμοιβή για την εν λόγω αποστολή. Αυτή η διαφορετική μεταχείριση αναφέρεται σαφώς στην επιστολή της OMSAR της 4ης Ιουλίου 2000. Μόνο κατόπιν προηγούμενης έγκρισης θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν τα μέλη της εποπτικής ομάδας ασφαλείας ως βραχυπρόθεσμοι εμπειρογνώμονες.

Απαντώντας στην τέταρτη ερώτηση του Διαμεσολαβητή, η Επιτροπή δήλωσε ότι η εκτέλεση της σύμβασης πραγματοποιήθηκε σε χρόνο κατά τον οποίο η παρακολούθηση των επιχειρήσεων περιοριζόταν από τον περιορισμένο αριθμό υπαλλήλων που απασχολούνταν στην αντιπροσωπεία. Αυτή η έλλειψη ανθρώπινων πόρων εξηγεί μια ορισμένη καθυστέρηση στον εντοπισμό των αδικαιολόγητων πληρωμών που πραγματοποιήθηκαν για δραστηριότητες ασφαλείας, για τις οποίες η Επιτροπή είχε ήδη εκφράσει τη λύπη της στον καταγγέλλοντα στη γνώμη της 22ας Δεκεμβρίου 2004. Μόλις τον Ιανουάριο του 2003, όταν η διαδικασία αποκέντρωσης άρχισε να λειτουργεί πλήρως, η αντιπροσωπεία έλαβε ενίσχυση των ανθρώπινων πόρων και εντοπίστηκαν τα προβλήματα αυτά. Μόλις η Επιτροπή έλαβε γνώση της κατάστασης, εξέτασε το επίδικο ζήτημα με έγγραφο της 22ας Ιανουαρίου 2003. Παρά το γεγονός ότι ο χρόνος που χρειάστηκε για τον εντοπισμό των προβλημάτων ήταν, ομολογουμένως, μεγάλος, η Επιτροπή επανέλαβε ότι η καθυστέρηση δεν μπορούσε να θεωρηθεί ότι είχε νομιμοποιήσει τα αχρεωστήτως καταβληθέντα ποσά κατά την εκτέλεση της σύμβασης και δεν παρείχε το δικαίωμα στον καταγγέλλοντα να θεωρήσει ότι τα ποσά αυτά καταβλήθηκαν δεόντως και δεν μπορούσαν να ανακτηθούν από την Επιτροπή.

2.5 Στις συμπληρωματικές παρατηρήσεις της, η καταγγέλλουσα δήλωσε ότι η Επιτροπή δεν είχε απαντήσει στην πρώτη ερώτηση του Διαμεσολαβητή. Όσον αφορά το δεύτερο ερώτημα, ο

καταγγέλλων, σε αντίθεση με την Επιτροπή, έκρινε ότι οι επιστολές της 30ής Σεπτεμβρίου 1999 (του OMSAR) και της 10ης Δεκεμβρίου 1999 (της αντιπροσωπείας) ήταν απολύτως συνεπείς και κατέληξε στο συμπέρασμα ότι, ως εκ τούτου, μόνον οι μη αμειβόμενες συνιστώσες των δραστηριοτήτων backstop, δηλαδή τα ταξίδια και οι ημερήσιες αποζημιώσεις, θα μπορούσαν να τύχουν πληρωμής. Όσον αφορά την απάντηση της Επιτροπής στην τρίτη ερώτηση της Διαμεσολαβήτριας, ο καταγγέλλων συμφώνησε με τον χαρακτηρισμό της Επιτροπής ότι χειρίζεται τις βραχυπρόθεσμες εισροές από τα μέλη της ομάδας ασφαλείας ως «συγκεκριμένα» και «παραπλανητικά». Όσον αφορά την απάντηση της Επιτροπής στην τέταρτη ερώτηση του Διαμεσολαβητή, ο καταγγέλλων επισήμανε ότι δεν μπορεί παρά να συμφωνήσει με τη δήλωση ότι η εποπτεία και η διαχείριση του έργου από την αντιπροσωπεία παρεμποδίζονται από την έλλειψη πόρων. Υπήρξε, από την πλευρά της Επιτροπής, αξιοσημείωτη έλλειψη επαγγελματικής καθοδήγησης σε σοβαρά ζητήματα, ενώ υπήρξε μια περίσσεια απρόβλεπτων παρεμβάσεων που φαινόταν να διέπονται μόνο από διαθέσεις και προσωπικότητες.

2.6 Για να εξετάσει τον ισχυρισμό του καταγγέλλοντος, ο Διαμεσολαβητής πρέπει να καθορίσει i) εάν, βάσει της σύμβασης, ο καταγγέλλων δικαιούνταν την καταβολή ποσού 29 306,65 EUR για την ημερήσια αποζημίωση και το κόστος εισιτηρίου για την ομάδα υποστήριξης του γραφείου κατοικίας (ή «backstop» (7)) και (ii) αν η απόφαση της Επιτροπής να ανακτήσει το ποσό ήταν δίκαιη.
Επί του ζητήματος αν, βάσει της συμβάσεως, ο καταγγέλλων δικαιούνταν την καταβολή ποσού 29 306,65 EUR
2.7 Όσον αφορά το πρώτο ερώτημα, δηλαδή αν ο καταγγέλλων δικαιούνταν την καταβολή των δαπανών για την ομάδα υποστήριξης του γραφείου καταγωγής, ο Διαμεσολαβητής σημειώνει ότι οι διατάξεις που ισχύουν για το έργο περιέχονται (i) στην επιστολή σύμβασης (τα συμβαλλόμενα μέρη είναι ο καταγγέλλων και ο OMSAR) (8) · II) τους γενικούς όρους για τις συμβάσεις παροχής υπηρεσιών που χρηματοδοτούνται από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα στις μεσογειακές χώρες και εδάφη («γενικοί όροι»)· III) τους «ειδικούς όρους»· και iv) οι «Όροι Αναφοράς». Όσον αφορά την οικονομική πτυχή του σχεδίου, οι Ειδικοί Όροι περιλαμβάνουν παράρτημα Δ με τίτλο «Πίνακας τελών και εξόδων (δημοσιονομική πρόταση του [καταγγέλλοντος])».

2.8 Ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει ότι ούτε οι Γενικοί Όροι (δηλαδή το Κεφάλαιο VI «Πληρωμές») ούτε οι Ειδικοί Όροι περιέχουν ειδικές διατάξεις για τα έξοδα της ομάδας υποστήριξης του γραφείου καταγωγής. Ούτε η δημοσιονομική πρόταση του καταγγέλλοντος (9) , η οποία περιέχει επισκόπηση της κατανομής των τιμών (10) , προβλέπει ότι οι δαπάνες της ομάδας υποστήριξης του γραφείου καταγωγής θα πρέπει να επιστραφούν. Ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει στην πραγματικότητα ότι το σημείο I.1.5 της δημοσιονομικής πρότασης του καταγγέλλοντος αναφέρει σαφώς στο σημείο « *Αποκλειόμενες δαπάνες: (...) προσωπικό υποστήριξης γραφείου* ». Το μόνο έγγραφο που περιέχει ρητή αναφορά στην ομάδα υποστήριξης του γραφείου καταγωγής είναι η τεχνική πρόταση του καταγγέλλοντος (11) , δηλαδή το σημείο 7.3 «Στήριξη από τα κεντρικά γραφεία». Ωστόσο, το παρόν έγγραφο δεν αναφέρεται στο κόστος της ομάδας υποστήριξης του γραφείου καταγωγής, αλλά περιγράφει μόνο τις αρχές που εφαρμόζει ο καταγγέλλων σε όλα τα έργα του.

2.9 Ο Διαμεσολαβητής συνάγει από τα ανωτέρω ότι, βάσει των συμβατικών και άλλων

διατάξεων που ισχύουν για το έργο, ο καταγγέλλων δεν δικαιούται, βάσει της Σύμβασης, την επιστροφή των ημερήσιων αποζημιώσεων και των εξόδων εισιτηρίου της υποστήριξης του γραφείου κατοικίας.
Επί του ζητήματος αν η απόφαση της Επιτροπής να ανακτήσει το ποσό των 29 306,65 EUR ήταν δίκαιη
Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής πρέπει να εξετάσει κατά πόσον η απόφαση της Επιτροπής να ανακτήσει το ποσό των 29 306,65 EUR ήταν δίκαιη. Στο πλαίσιο αυτό, είναι σημαντικό να αναλυθούν τα σχετικά έγγραφα, πλην της σύμβασης, και συγκεκριμένα i) η επιστολή της OMSAR της 30ής Σεπτεμβρίου 1999 προς τον καταγγέλλοντα, η οποία αντιγράφηκε στον επικεφαλής της αντιπροσωπείας, και ii) η επιστολή του επικεφαλής της αντιπροσωπείας της 10ης Δεκεμβρίου 1999 προς τον καταγγέλλοντα:

Η επιστολή της OMSAR της 30ής Σεπτεμβρίου 1999 προς τον καταγγέλλοντα πληροφόρησε τον τελευταίο ότι η σύμβαση είχε εγκριθεί από τον επικεφαλής της αντιπροσωπείας και την κάλεσε να προχωρήσει στο στάδιο πριν από την έναρξη της διαδικασίας. Στην επιστολή αναφέρεται περαιτέρω ότι

« *(...) ωστόσο, θα ήθελα να επιστήσω την προσοχή σας στα ακόλουθα θέματα που συζητήθηκαν και συμφωνήθηκαν* με *την αντιπροσωπεία της ΕΕ: (...)*

2. Τέλη της ομάδας υποστήριξης του κεντρικού γραφείου για τη φάση πριν από την έναρξη *:*

Ο Χ. [ο διευθύνων σύμβουλος της καταγγέλλουσας], ο [Ρ] και ο [Β] θεωρούνται ως ομάδα backstopping της έδρας και, ως εκ τούτου, δικαιούνται μόνο [sic *] το αεροπορικό εισιτήριο και τα ημερήσια τέλη . Το ποσοστό της ημερήσιας αποζημίωσης θα πρέπει να είναι κατ' ανώτατο όριο ισοδύναμο με το ποσοστό που εγκρίνεται από το UNDP. (...)* » (η υπογράμμιση δική μου).

Η επιστολή του επικεφαλής της αντιπροσωπείας της 10ης Δεκεμβρίου 1999 προς τον καταγγέλλοντα ανέφερε ότι:

« *να σας υπενθυμίσουμε ότι οι υπηρεσίες ασφαλείας που προσφέρατε με την παρούσα σύμβασή μας περιλαμβάνονται στα γενικά γενικά έξοδα σας. Κατά συνέπεια, σε περίπτωση που επιθυμείτε να χρησιμοποιήσετε μέλη της εποπτικής ομάδας υποστήριξης ως βραχυπρόθεσμους εμπειρογνώμονες, η πρότασή σας θα πρέπει να εγκριθεί προηγουμένως και επισήμως από την αναθέτουσα αρχή μετά από προηγούμενη ενημέρωση της Επιτροπής.*

Όπως συζητήθηκε ήδη κατά την τελευταία επίσκεψη των [Β] και [C] στο γραφείο μου, η αποστολή πριν από την έναρξη *της διαδικασίας [του καταγγέλλοντος] και του [Β] πρέπει να θεωρηθεί ως μέτρο ασφαλείας του [καταγγέλλοντος] και* δεν θα επιτρέπεται τιμολόγιο τελών *(...)» (* η υπογράμμιση δική μου).

2.11 Ως εκ τούτου, από τα ανωτέρω προκύπτει ότι πρέπει να γίνει διάκριση μεταξύ της περιόδου πριν από την έναρξη, αφενός, και της υπόλοιπης περιόδου της σύμβασης, αφετέρου.
(Ι) Όσον αφορά την περίοδο πριν από την έναρξη
2.12 Όσον αφορά την περίοδο πριν από την έναρξη της λειτουργίας, θα πρέπει να γίνουν οι

ακόλουθες παρατηρήσεις. Πρώτον, η Διαμεσολαβήτρια επισημαίνει ότι μια «φάση πριν από την έναρξη» δεν προβλέπεται στην εντολή, η οποία αναφέρεται μόνο στη φάση έναρξης. Ωστόσο, η Επιτροπή εξήγησε στην απάντησή της στο αίτημα της Διαμεσολαβήτριας για περαιτέρω πληροφορίες ότι η προ της έναρξης φάση ήταν μια δεκαήμερη φάση πριν από την έναρξη, η οποία συμπεριλήφθηκε στο αίτημα του καταγγέλλοντος της 23ης Σεπτεμβρίου 1999 και ότι το στάδιο αυτό προστέθηκε στην περίοδο των εξήντα ημερών έναρξης. Σύμφωνα με το άρθρο 7.1 της συγγραφής υποχρεώσεων, το σχέδιο της αρχικής έκθεσης έπρεπε να υποβληθεί το αργότερο 60 ημέρες μετά την υπογραφή της σύμβασης (η οποία, στην πραγματικότητα, υπεγράφη στις 30 Σεπτεμβρίου 1999). Δεδομένου ότι η Επιτροπή αναφέρθηκε σε «φάση πριν από την έναρξη», θα μπορούσε να υποτεθεί ότι η φάση πριν από την έναρξη αφορά τις δέκα ημέρες πριν από την υπογραφή της σύμβασης. Ωστόσο, στην επιστολή του καταγγέλλοντος της 23ης Σεπτεμβρίου 1999 προς την OMSAR αναφερόταν η περίοδος από 27 Σεπτεμβρίου έως 6 Οκτωβρίου 1999 ως φάση πριν από την έναρξη της διαδικασίας. Από την άλλη πλευρά, στην επιστολή της με ημερομηνία 30 Σεπτεμβρίου 1999 προς τον καταγγέλλοντα, η OMSAR ανέφερε ότι η σύμβαση είχε υπογραφεί και ότι « *κατά συνέπεια, καλείστε να προχωρήσετε στο στάδιο πριν από την έναρξη της διαδικασίας* ». Από την επιστολή αυτή προκύπτει ότι το στάδιο πριν από την έναρξη της σύμβασης ήταν μια περίοδος δέκα ημερών κατά την έναρξη της σύμβασης, αν και δεν είναι σαφές αν η περίοδος αυτή κάλυπτε ακριβώς τις πρώτες δέκα ημέρες (από τις 30 Σεπτεμβρίου έως τις 9 Οκτωβρίου 1999) της σύμβασης. Ωστόσο, είναι σαφές ότι το στάδιο πριν από την έναρξη της λειτουργίας είχε παύσει στις 14 Οκτωβρίου 1999, όπως επισήμανε η Επιτροπή με το υπόμνημα απαντήσεως ότι η έκθεση πριν από την έναρξη της λειτουργίας είχε εγκριθεί την ίδια ημέρα.

2.13 Τα μέρη συμφωνούν ότι καμία αμοιβή δεν ήταν επιλέξιμη για τις υπηρεσίες της ομάδας ασφαλείας, είτε κατά τη διάρκεια της περιόδου πριν από την έναρξη της σύμβασης είτε κατά τη διάρκεια της υπόλοιπης διάρκειας της σύμβασης. Επομένως, απομένει να εξεταστεί αν ισχύει το ίδιο όσον αφορά τις ημερήσιες αποζημιώσεις και τα έξοδα ταξιδίου της ομάδας υποστήριξης του γραφείου καταγωγής σχετικά με το στάδιο πριν από την έναρξη της λειτουργίας. Η Διαμεσολαβήτρια σημειώνει ότι η επιστολή του OMSAR της 30ής Σεπτεμβρίου 1999 ανέφερε ρητά ότι, όπως συμφωνήθηκε με την αντιπροσωπεία, η ομάδα υποστήριξης του γραφείου καταγωγής *δικαιούται «αεροπορικό εισιτήριο και ημερήσιες αμοιβές* » κατά την περίοδο πριν από την έναρξη της διαδικασίας. Η αντιπροσωπεία έλαβε αντίγραφο της επιστολής και, ως εκ τούτου, πρέπει να τεκμαίρεται ότι γνώριζε το περιεχόμενό της. Ως εκ τούτου, θα ήταν λογικό να υποτεθεί ότι η αντιπροσωπεία θα είχε διορθώσει τον OMSAR επί του σημείου αυτού, εάν θεωρούσε ότι ο τελευταίος είχε παρερμηνεύσει τα αποτελέσματα των συζητήσεών της με την αντιπροσωπεία σχετικά με το θέμα αυτό. Ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει, ωστόσο, ότι η αντιπροσωπεία δεν προέβη, με το από 10 Δεκεμβρίου 1999 έγγραφό της, σε τέτοια διόρθωση, αλλά απλώς επισήμανε ότι *δεν* θα επιτρεπόταν τιμολόγιο *τελών* για την αποστολή πριν από την έναρξη της διαδικασίας. Με βάση τα ανωτέρω, φαίνεται ότι τόσο ο OMSAR όσο και η αντιπροσωπεία αποδέχθηκαν ότι ο καταγγέλλων θα πρέπει να δικαιούται ημερήσιες αποζημιώσεις και την επιστροφή των εξόδων ταξιδίου όσον αφορά τις αποστολές της ομάδας ασφαλείας κατά την περίοδο πριν από την έναρξη της διαδικασίας. Η Διαμεσολαβήτρια σημειώνει ότι η Επιτροπή υποστήριξε ότι η καθυστέρηση στον εντοπισμό αδικαιολόγητων πληρωμών που πραγματοποιήθηκαν για δραστηριότητες προστασίας οφειλόταν στην έλλειψη ανθρώπινων πόρων στην αντιπροσωπεία της. Ωστόσο, δεδομένου ότι η αντιπροσωπεία, όπως

δείχνει η επιστολή της 10ης Δεκεμβρίου 1999, εξέτασε το ζήτημα, ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι το επιχείρημα αυτό δεν μπορεί να εξηγήσει τη συμπεριφορά της αντιπροσωπείας.

2.14 Ο Διαμεσολαβητής σημειώνει ότι οι πληροφορίες που του έχουν παρασχεθεί δεν του επιτρέπουν να εξακριβώσει πόσες αποστολές της ομάδας ασφαλείας πραγματοποιήθηκαν κατά την περίοδο πριν από την έναρξη. Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής δεν είναι επίσης σε θέση να προσδιορίσει το ακριβές ποσό των εξόδων ταξιδίου και τις ημερήσιες αποζημιώσεις σε σχέση με τις εν λόγω αποστολές. Αυτό που είναι σαφές, ωστόσο, είναι ότι πραγματοποιήθηκαν τέτοιες αποστολές. Ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει ότι η επιστολή του OMSAR προς την Επιτροπή της 4ης Ιουλίου 2000 αναφέρει τουλάχιστον μία αποστολή κατά την περίοδο πριν από την έναρξη της λειτουργίας ενός μέλους της ομάδας ασφαλείας, και συγκεκριμένα του κ. Β. (αποστολή από τις 2 έως τις 17 Οκτωβρίου 1999).

2.15 Βάσει των ανωτέρω, ο Διαμεσολαβητής καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η Επιτροπή δεν του παρέσχε συνεκτική και εύλογη αιτιολογία για τη νομική βάση της απόφασής της όσον αφορά την ανάκτηση των ποσών που είχε καταβάλει για έξοδα ταξιδίου και ημερήσιες αποζημιώσεις σε σχέση με τις αποστολές της ομάδας ασφαλείας κατά τη διάρκεια της δεκαήμερης περιόδου πριν από την έναρξη της διαδικασίας. Ως εκ τούτου, το προσωρινό συμπέρασμα της Διαμεσολαβήτριας είναι ότι η απόφαση της Επιτροπής να ανακτήσει τα εν λόγω ποσά θα μπορούσε να συνιστά περίπτωση κακοδιοίκησης. Ως εκ τούτου, θα υποβάλει πρόταση για μια φιλική λύση σχετικά με αυτή την πτυχή της υπόθεσης.

ΙΙ) Όσον αφορά το υπόλοιπο της συμβατικής περιόδου

2.16 Όσον αφορά το υπόλοιπο της περιόδου της σύμβασης μετά το στάδιο πριν από την έναρξη της διαδικασίας, ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει ότι η επιστολή της αντιπροσωπείας της 10ης Δεκεμβρίου 1999 όριζε ότι τα μέλη της ομάδας ασφαλείας μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν ως εμπειρογνώμονες βραχείας διάρκειας, υπό την προϋπόθεση ότι i) η πρόταση είχε εγκριθεί προηγουμένως και επισήμως από την αναθέτουσα αρχή, δηλαδή την OMSAR, και ii) η Επιτροπή είχε ενημερωθεί προηγουμένως. Κατά τη γνώμη της, η Επιτροπή επανέλαβε ότι, κατά τη διάρκεια του πρώτου εξαμήνου του σχεδίου, δηλαδή από τις 30 Σεπτεμβρίου 1999 έως τις 31 Μαρτίου 2000, εμπειρογνώμονες της ομάδας ασφαλείας εξουσιοδοτήθηκαν να εκτελούν βραχυπρόθεσμες αποστολές και αμείβονταν πλήρως γι' αυτούς.

2.17 Βάσει των αποδεικτικών στοιχείων του φακέλου, ο Διαμεσολαβητής καταλήγει στα ακόλουθα συμπεράσματα: Το μόνο έγγραφο του φακέλου από το οποίο προκύπτει ότι η αποστολή ενός μέλους της ομάδας backstopping ως βραχυπρόθεσμου εμπειρογνώμονα εγκρίθηκε από τον OMSAR ήταν η επιστολή της OMSAR της 4ης Ιουλίου 2000 προς την αντιπροσωπεία. Η επιστολή αυτή αναφέρεται στην αποστολή του Β. από την ομάδα ασφαλείας ως βραχυπρόθεσμου εμπειρογνώμονα, από τις 27 Νοεμβρίου έως τις 14 Δεκεμβρίου 1999. Η επιστολή αναφέρει ότι η αποστολή εγκρίθηκε από την OMSAR στις 6 Δεκεμβρίου 1999. Ωστόσο, δεν υπάρχει κανένα έγγραφο στον φάκελο που να αποδεικνύει ότι η Επιτροπή ενημερώθηκε σχετικά πριν από την πραγματοποίηση της αποστολής. Η εν λόγω επιστολή της 4ης Ιουλίου 2000 απεστάλη έξι μήνες μετά την έγκριση της αποστολής από την OMSAR. Ο Διαμεσολαβητής δεν εντόπισε άλλα έγγραφα στον φάκελο που να αναφέρουν ότι οι αποστολές των φορέων ασφαλείας ως βραχυπρόθεσμων εμπειρογνωμόνων είχαν εγκριθεί από τον OMSAR και είχαν κοινοποιηθεί προηγουμένως στην αντιπροσωπεία. Στις παρατηρήσεις του, ο

καταγγέλλων αναφέρθηκε σε επίσημη θεώρηση των τιμολογίων από την αντιπροσωπεία. Ωστόσο, η Επιτροπή ανέφερε με το υπόμνημα απαντήσεως ότι δεν υπήρχε γενική πρακτική για τη θεώρηση των τιμολογίων και ότι αυτό δεν είχε γίνει και στην υπό κρίση υπόθεση. Στο πλαίσιο αυτό, η Διαμεσολαβήτρια σημειώνει ότι το άρθρο 100 των Ειδικών Όρων (« *Διαδικασία πληρωμής* ») δεν προέβλεπε πράγματι επικύρωση των τιμολογίων από την αντιπροσωπεία, αλλά δήλωσε ότι τα έγγραφα πληρωμής έπρεπε να υποβληθούν στον OMSAR και «προς ενημέρωση» στην αντιπροσωπεία. Ως εκ τούτου, βάσει των ανωτέρω εκτιμήσεων, φαίνεται ότι δεν ήταν δυνατόν να αποδειχθεί ότι ο καταγγέλλων δικαιούνταν την επιστροφή των εξόδων για τις υπηρεσίες των φορέων ασφαλείας υπό την ιδιότητά τους ως βραχυπρόθεσμων εμπειρογνωμόνων κατά την περίοδο που έπεται της περιόδου πριν από την έναρξη της διαδικασίας.

2.18 Βάσει των ανωτέρω, η Διαμεσολαβήτρια καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η Επιτροπή έχει παράσχει συνεκτική και εύλογη περιγραφή της νομικής βάσης για τη θέση της ότι ο καταγγέλλων δεν δικαιούται έξοδα ταξιδίου ή ημερήσιες αποζημιώσεις σε σχέση με τις αποστολές της ομάδας ασφαλείας που πραγματοποιήθηκαν μετά την περίοδο πριν από την έναρξη της διαδικασίας.

Ωστόσο, ο Διαμεσολαβητής πρέπει να εξακριβώσει κατά πόσον η απόφαση της Επιτροπής να ανακτήσει το αντίστοιχο ποσό i) τήρησε τις θεμιτές προσδοκίες του καταγγέλλοντος και ii) ήταν δίκαιη. Η Διαμεσολαβήτρια σημειώνει ότι η απόφαση ανάκτησης της Επιτροπής αφορά πληρωμές που πραγματοποιήθηκαν κατά τη διάρκεια περιόδου άνω των δυόμισι ετών και ότι η απόφαση αυτή ελήφθη πάνω από τρία έτη μετά την πρώτη από τις εν λόγω πληρωμές.

2.20 Όσον αφορά τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη, ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει ότι, μολονότι δεν έκανε ρητή αναφορά στην αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, το κύριο επιχείρημα του καταγγέλλοντος σχετικά με την απαίτηση επιστροφής του ποσού μπορεί να θεωρηθεί ως τέτοιο. Στο πλαίσιο αυτό, η καταγγέλλουσα ισχυρίστηκε ότι είχε προσκομίσει τα εν λόγω τιμολόγια επί τριάμισι έτη και ότι εξοφλούνταν πάντοτε κατά την εν λόγω περίοδο από την Επιτροπή. Στο πλαίσιο αυτό, ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει ότι « *το δικαίωμα επίκλησης της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης εκτείνεται σε κάθε ιδιώτη που βρίσκεται σε κατάσταση στην οποία είναι προφανές ότι η κοινοτική διοίκηση του έχει δημιουργήσει βάσιμες προσδοκίες* » (12) . Στην παρούσα υπόθεση, ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει ότι ο καταγγέλλων δεν προσκόμισε κανένα έγγραφο ή άλλο στοιχείο βάσει του οποίου θα μπορούσε ευλόγως να αποδείξει δικαιολογημένες προσδοκίες από την αντιπροσωπεία ότι το κόστος της ομάδας προστασίας μετά την έναρξη της περιόδου ήταν επιστρεπτέο. Ο Διαμεσολαβητής δεν βρήκε ούτε αυτό το έγγραφο στον φάκελο. Επιπλέον, ο Διαμεσολαβητής φρονεί ότι το γεγονός και μόνον ότι τα τιμολόγια καταβλήθηκαν δεν μπορεί, από μόνο του, να δημιουργήσει δικαιολογημένη εμπιστοσύνη. Βάσει των ανωτέρω, η Διαμεσολαβήτρια θεωρεί ότι η Επιτροπή δεν παραβίασε την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης όσον αφορά την περίοδο μετά το στάδιο πριν από την έναρξη.

2.21 Τέλος, ο Διαμεσολαβητής πρέπει να αναλύσει κατά πόσον το γεγονός ότι η Επιτροπή αποφάσισε να ανακτήσει το σχετικό ποσό τρία έτη μετά την υποβολή και την πληρωμή των πρώτων τιμολογίων συνιστά αδικία. Στο πλαίσιο αυτό, η Διαμεσολαβήτρια επισημαίνει ότι η

τριετής περίοδος για τον εντοπισμό αδικαιολόγητων πληρωμών είναι πράγματι μακρά. Ωστόσο, όπως προαναφέρθηκε, είναι σαφές ότι δεν υπήρχε συμβατική βάση για τις εν λόγω πληρωμές. Η Επιτροπή υποστήριξε ότι το γεγονός ότι τα σχετικά τιμολόγια πληρώθηκαν δεν μπορεί να θεωρηθεί έγκυρη τροποποίηση των συμβατικών όρων και ότι μια τέτοια τροποποίηση θα απαιτούσε, σύμφωνα με το άρθρο 105 των Ειδικών Όρων, προσθήκη « *υπογεγραμμένη από τον Συμβούλο και την Αναθέτουσα Αρχή και εγκεκριμένη από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή* ». Ο Διαμεσολαβητής θεωρεί το επιχείρημα αυτό πειστικό. Επιπλέον, πρέπει να σημειωθεί ότι, στην επιστολή του της 10ης Δεκεμβρίου 1999, ο επικεφαλής της αντιπροσωπείας εξέθεσε σαφώς τις προϋποθέσεις που έπρεπε να πληρούνται για την πραγματοποίηση πληρωμών σε σχέση με αποστολές της ομάδας ασφαλείας μετά το στάδιο πριν από την έναρξη. Όπως προαναφέρθηκε, ο καταγγέλλων δεν απέδειξε ότι οι όροι αυτοί τηρήθηκαν στην παρούσα υπόθεση. Βάσει των ανωτέρω, η Διαμεσολαβήτρια θεωρεί ότι το γεγονός ότι έχουν παρέλθει τρία έτη πριν η Επιτροπή αποφασίσει να ανακτήσει τα σχετικά ποσά δεν αρκεί για να τεκμηριώσει τον ισχυρισμό του καταγγέλλοντος ότι η Επιτροπή ενήργησε άδικα όσον αφορά την περίοδο μετά το στάδιο πριν από την έναρξη της διαδικασίας. Εξάλλου, ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει ότι ο καταγγέλλων είχε επωφεληθεί από τα αχρεωστήτως καταβληθέντα ποσά και ότι η Επιτροπή δεν ζήτησε τόκους επί των ποσών που ανέκτησε.

3 Η φερόμενη αναποφάσιστη και μη ανταπόκριση όσον αφορά το σχέδιο δεύτερης φάσης του έργου

3.1 Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι η Επιτροπή επέδειξε αναποφασιστικότητα και έλλειψη ανταπόκρισης όσον αφορά το σχέδιο που υπέβαλε η κοινοπραξία τον Ιούνιο και τον Δεκέμβριο του 2002 και πάλι τον Μάρτιο του 2003 για τη δεύτερη φάση του σχεδίου.

Ειδικότερα, ο καταγγέλλων επισήμανε ότι το σχέδιο υποβλήθηκε για πρώτη φορά τον Ιούνιο του 2002, αλλά ότι ακολούθησε μια περίοδος πλήρους σιωπής από την αντιπροσωπεία. Τον Νοέμβριο του 2002, η αντιπροσωπεία εξέδωσε δήλωση που υποδηλώνει ορισμένες ήσσονος σημασίας αλλαγές, αλλά μόνο αφού η κοινοπραξία άσκησε πίεση στην αντιπροσωπεία. Οι αλλαγές αυτές εφαρμόστηκαν και υποβλήθηκε αναθεωρημένο σχέδιο στις αρχές Δεκεμβρίου 2002. Και πάλι ακολούθησε μια περίοδος απόλυτης σιωπής. Σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα, έπρεπε να ασκηθεί εκ νέου πίεση στην αντιπροσωπεία για την παροχή καθοδήγησης σχετικά με το πεδίο εφαρμογής της δεύτερης φάσης. Όπως και στην πρώτη περίπτωση, υπήρχε μόνο μικρή ανατροφοδότηση. Μια τρίτη πρόταση, η οποία περιλάμβανε προϋπολογισμό, εκπονήθηκε τον Μάρτιο του 2003, η οποία αφορούσε όλα τα σημεία της αντιπροσωπείας, αλλά μετά από σημαντική πρόσθετη καθυστέρηση, απλώς απορρίφθηκε από την αντιπροσωπεία, δεδομένου ότι δεν συμμορφώθηκε με τα διαθέσιμα δημοσιονομικά μέσα.

3.2 Στη γνώμη της, η Επιτροπή περιέγραψε τα διάφορα στάδια της αξιολόγησης του σχεδίου του καταγγέλλοντος για μια δεύτερη φάση του έργου. Η Επιτροπή δήλωσε ότι η OMSAR υπέβαλε τρεις διαδοχικές προτάσεις του πλαισίου για τη μελλοντική παρέμβαση («FFAI»). Οι ημερομηνίες που ανέφερε ο καταγγέλλων δεν συμπίπτουν ακριβώς με εκείνες της Επιτροπής. Μόλις στις 18 Ιουλίου 2002, η OMSAR, με τη βοήθεια της PMC, συνέταξε προσωρινό έγγραφο της FFAI, το οποίο, ωστόσο, παρουσίαζε ορισμένες αδυναμίες. Στις 4 Νοεμβρίου 2002, η Επιτροπή υπέβαλε τις παρατηρήσεις της σχετικά με την πρόταση της FFAI. Μόλις στις 6 Φεβρουαρίου 2003, και όχι στις αρχές Δεκεμβρίου 2002, όπως δήλωσε ο καταγγέλλων, η OMSAR υπέβαλε στην Επιτροπή επικαιροποιημένη έκδοση του σχεδίου. Σε συνεδρίαση που

πραγματοποιήθηκε στις 24 Φεβρουαρίου 2003, η αντιπροσωπεία ενημέρωσε τόσο τον OMSAR όσο και την PMC για τη γνώμη της σχετικά με το νέο σχέδιο. Στις 10 Μαρτίου 2003, η OMSAR απέστειλε εκ νέου νέο κείμενο του σχεδίου, το οποίο τελικά εγκρίθηκε στις 19 Μαρτίου 2003 με ορισμένες παρατηρήσεις.

Μολονότι, βεβαίως, η διαδικασία λήψεως αποφάσεων ήταν μακρά, η Επιτροπή επισήμανε ότι διάφορες αιτίες εξηγούσαν τις καθυστερήσεις, οι οποίες, εν πάση περιπτώσει, δεν μπορούσαν να καταλογιστούν αποκλειστικά στην Επιτροπή. Η Επιτροπή δεν παρέμεινε παθητική, αλλά έκανε ό,τι μπορούσε για να εγγυηθεί τη συνέχιση του έργου. Μεγάλο μέρος του χρόνου που μεσολάβησε μέχρι την τελική έγκριση της FFAI θα μπορούσε να αποθηκευτεί εάν το ζητούμενο έγγραφο είχε εξαρχής εκπληρώσει τις αναμενόμενες απαιτήσεις ποιότητας.

Η Επιτροπή αναγνώρισε επίσης ότι υπήρχε κάποια διάσταση απόψεων μεταξύ της ίδιας και της OMSAR σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο πρέπει να συνεχιστεί η προσπάθεια να επιτραπεί η συνεχιζόμενη συμμετοχή του καταγγέλλοντος μετά τη λήξη της σύμβασης στις 31 Μαρτίου 2003. Ενώ η OMSAR προέβλεψε την υπογραφή νέας σύμβασης σύμφωνα με τη διαδικασία με διαπραγμάτευση, η αντιπροσωπεία έκρινε καταλληλότερη την τροποποίηση της σύμβασης μέσω προσθήκης. Ωστόσο, λόγω χρονικών περιορισμών, η αντιπροσωπεία άλλαξε την προσέγγισή της και, με επιστολή της 26ης Μαρτίου 2003, ενημέρωσε την OMSAR σχετικά με τη δυνατότητα διεξαγωγής διαδικασίας με διαπραγμάτευση με την κοινοπραξία. Μετά την αξιολόγηση της πρότασης, στις 15 Απριλίου 2003, η αντιπροσωπεία ενημέρωσε την OMSAR ότι δεν μπορούσε, για διάφορους λόγους, να υποβάλει την πρόταση στην έδρα της Επιτροπής προς έγκριση. Η αντιπροσωπεία αναφέρθηκε στην εγκύκλιο της 8ης Ιανουαρίου 2003 που εξέδωσε η Γενική Διεύθυνση Προϋπολογισμού της Επιτροπής σχετικά με την αναθεώρηση των τιμών.

Η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι, μετά την επανεξέταση του φακέλου, ήταν σαφές ότι οι οφειλόμενες σε αυτόν καθυστερήσεις ήταν δικαιολογημένες. Η αρχική απόφαση απόρριψης της πρότασης για τη διαδικασία με διαπραγμάτευση ήταν δικαιολογημένη για λόγους χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης.

3.3 Στις παρατηρήσεις της, η καταγγέλλουσα ανέφερε ότι η γνώμη της Επιτροπής παρείχε από μόνη της άφθονες αποδείξεις καθυστερήσεων. Για παράδειγμα, στη γνώμη της Επιτροπής έγιναν αναφορές στο γεγονός ότι η αντιπροσωπεία χρειάστηκε πράγματι τουλάχιστον τέσσερις μήνες πριν διατυπώσει τελικά παρατηρήσεις σχετικά με την πρώτη πρόταση για την FFAI. Ένας αμερόληπτος παρατηρητής δύσκολα θα μπορούσε να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η λήψη αποφάσεων για την επέκταση του έργου ήταν συγκεχυμένη και γεμάτη αποκλίνουσες προτάσεις και ψευδείς προσδοκίες.

Στις παρατηρήσεις της, η καταγγέλλουσα δήλωσε επίσης ότι η συμφραζόμενη της γνώμης της Επιτροπής, δηλαδή η αναφορά στην εικαζόμενη χαμηλή ποιότητα των υπηρεσιών τεχνικής βοήθειας που παρείχε ο καταγγέλλων, ήταν αυθαίρετη και δεν είχε σημασία για το ζήτημα. Ο καταγγέλλων δήλωσε επίσης ότι δεν ήταν αλήθεια ότι τα προτεινόμενα τέλη ήταν « *πολύ υψηλότερα από ό,τι σε άλλες συμβάσεις της ίδιας φύσης* ». Ο καταγγέλλων δήλωσε επίσης ότι η γνώμη της Επιτροπής ότι τα προτεινόμενα βιογραφικά σημειώματα ήταν υποδεέστερα ήταν

επίσης ανακριβής.

3.4 Σε απάντηση στο πέμπτο ερώτημα του Διαμεσολαβητή σχετικά με τις περαιτέρω έρευνες σχετικά με την αναφορά της Επιτροπής στη φερόμενη χαμηλή ποιότητα των υπηρεσιών τεχνικής βοήθειας που παρείχε ο καταγγέλλων, η Επιτροπή δήλωσε ότι η εκτίμησή της σχετικά με την ποιότητα των υπηρεσιών που παρείχε ο καταγγέλλων επιβεβαιώθηκε από τον ίδιο τον δικαιούχο της τεχνικής βοήθειας. Πράγματι, στις 16 Μαΐου 2002, η OMSAR απηύθυνε επιστολή στην αντιπροσωπεία με την οποία διατύπωσε τις ακόλουθες επικριτικές παρατηρήσεις όσον αφορά τον καταγγέλλοντα: επαγγελματική ανικανότητα ορισμένων εμπειρογνωμόνων, έλλειψη δυναμισμού και ευελιξίας στην ομάδα, έλλειψη ανταπόκρισης από τον επικεφαλής του έργου, ανεπαρκής συντονισμός και υπερβολική γραφειοκρατία.

Απαντώντας στο έκτο ερώτημα του Διαμεσολαβητή σχετικά με το ύψος των προτεινόμενων αμοιβών σε σύγκριση με άλλες συμβάσεις, η Επιτροπή δήλωσε ότι τα προτεινόμενα τέλη ήταν πράγματι υψηλότερα από ό,τι σε άλλες συμβάσεις της ίδιας φύσης που υπογράφηκαν στο πλαίσιο του έργου. Η αναθεώρηση των τιμών παρουσίασε αυξήσεις που κυμαίνονται από 30 % έως 39 %, συμπεριλαμβανομένων των διεθνών μεταφορών, και θα συνεπαγόταν τον καθορισμό ημερήσιου ποσού 919 EUR για αμοιβές βραχυπρόθεσμων διεθνών εμπειρογνωμόνων, συμπεριλαμβανομένων των διεθνών μεταφορών. Σε αντίθεση με τις μη τεκμηριωμένες απόψεις του καταγγέλλοντος, η εν λόγω αναθεώρηση των τιμών συνεπαγόταν υψηλότερο ποσό από εκείνο που ίσχυε για άλλες παρόμοιες συμβάσεις που υπογράφηκαν στο πλαίσιο του έργου. Για λόγους εμπιστευτικότητας και προκειμένου να μην θιγούν τα εμπορικά συμφέροντα των εν λόγω εταιρειών, η Επιτροπή επισήμανε ότι δεν θα παρείχε περαιτέρω λεπτομέρειες σχετικά με τις εν λόγω συμβάσεις. Ωστόσο, η Επιτροπή τόνισε ότι διατηρούσε αντίγραφα των εν λόγω συμβάσεων που ήταν στη διάθεση του Διαμεσολαβητή, σε περίπτωση που θεωρήσει ότι απαιτείται έλεγχος του φακέλου. Όσον αφορά την ποιότητα των βιογραφικών σημειωμάτων, η Επιτροπή επανέλαβε την άποψη που εξέφρασε στη γνώμη της της 22ας Δεκεμβρίου 2004. Από πίνακα που περιλαμβάνεται ως παράρτημα στην επιστολή της αντιπροσωπείας προς τον OMSAR της 15ης Απριλίου 2003, η Επιτροπή συνήγαγε ότι τα περισσότερα από τα προτεινόμενα βιογραφικά σημειώματα δεν αντιστοιχούσαν στα απαιτούμενα προφίλ για το εν λόγω έργο. Μόνο τρία από τα δέκα προφίλ θα μπορούσαν να θεωρηθούν κατάλληλα.

3.5 Στις συμπληρωματικές παρατηρήσεις της, η καταγγέλλουσα δήλωσε, όσον αφορά την απάντηση της Επιτροπής στην πέμπτη ερώτηση του Διαμεσολαβητή, ότι γνώριζε την επιστολή του OMSAR προς την αντιπροσωπεία της 16ης Μαΐου 2002 και θα μπορούσε να συμφωνήσει ότι ορισμένοι από τους εμπειρογνώμονες ήταν ενίοτε ανεπαρκώς δυναμικοί και ευέλικτοι για την αντιμετώπιση των καθημερινών προκλήσεων. Ωστόσο, σχεδόν όλοι οι εμπειρογνώμονες που εργάστηκαν σε αυτό το έργο είχαν θετικό ιστορικό πριν από την ένταξή τους στο εν λόγω έργο και στη συνέχεια εργάστηκαν και πάλι με επιτυχία σε άλλα έργα, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που χρηματοδοτούνται από την ΕΚ.

Όσον αφορά την απάντηση της Επιτροπής στην έκτη ερώτηση του Διαμεσολαβητή, ο καταγγέλλων παρατήρησε ότι τα τέλη που καταβλήθηκαν κατά την πρώτη φάση του έργου ήταν σημαντικά χαμηλότερα από τα τέλη που καταβλήθηκαν σε ορισμένα άλλα χρηματοδοτούμενα από την ΕΚ έργα στη χώρα. Ο καταγγέλλων δήλωσε ότι ήταν παραπλανητικό να δηλώσει ότι οι

προτεινόμενες αυξήσεις θα ανέλθουν σε 30 % ή 38 %. Η προτεινόμενη αύξηση των επιπέδων των τελών, μετά από προσεκτικές και παρατεταμένες συζητήσεις με τον OMSAR, κυμαινόταν μεταξύ 26 % και 28 % για τους διεθνείς εμπειρογνώμονες και 30 % για τους εθνικούς εμπειρογνώμονες. Αυτό θα πρέπει να κριθεί στο πλαίσιο του πολύ χαμηλού επιπέδου των τελών κατά την έναρξη του έργου το 1999 και του γεγονότος ότι η αύξηση αυτή θα εφαρμοστεί σε περίοδο επτά ετών. Ο καταγγέλλων δήλωσε επίσης ότι η βαθμολογία των βιογραφικών σημειωμάτων των προτεινόμενων εμπειρογνωμόνων που παρουσίασε η Επιτροπή, η οποία ουδέποτε αποδείχθηκε στον καταγγέλλοντα, ήταν μεροληπτική και αντικειμενικά εσφαλμένη.

3.6 Ο Διαμεσολαβητής σημειώνει ότι το σχέδιο για τη δεύτερη φάση του έργου είχε τίτλο «Πλαίσιο για μελλοντική παρέμβαση». Οι διάφορες προτάσεις για τη δεύτερη φάση υποβλήθηκαν από τον OMSAR. Από τα έγγραφα του φακέλου προκύπτει ότι η χρονολογική σειρά των προτάσεων που υπέβαλε ο OMSAR και των αντιδράσεων της Επιτροπής είχε ως εξής:

Στις 18 Ιουλίου 2002, ο OMSAR απέστειλε επιστολή στον επικεφαλής της αντιπροσωπείας με την οποία επισυνάπτεται έγγραφο με τίτλο «Γενικό πλαίσιο για τις μελλοντικές παρεμβάσεις», το οποίο περιείχε τις προτεραιότητες του OMSAR για τα επόμενα έτη. Στις 4 Νοεμβρίου 2002, η αντιπροσωπεία απάντησε με λεπτομερείς παρατηρήσεις στην επιστολή της OMSAR της 18ης Ιουλίου 2002. Η αντιπροσωπεία δηλώνει ότι το έγγραφο πρέπει να αναθεωρηθεί προσεκτικά από τα εμπλεκόμενα μέρη. Στις 6 Φεβρουαρίου 2003, η OMSAR υπέβαλε στην αντιπροσωπεία το « *σχέδιο OMSAR για το συνολικό πρόγραμμα εργασιών (...) φάσης ΙΙ (2003-2005)* » (13) , το οποίο είχε καταρτιστεί από κοινού με τον καταγγέλλοντα και το οποίο έλαβε υπόψη τις παρατηρήσεις της αντιπροσωπείας στην επιστολή της 4ης Νοεμβρίου 2002. Στις 24 Φεβρουαρίου 2003, πραγματοποιήθηκε συνεδρίαση μεταξύ της αντιπροσωπείας, του OMSAR και του προσωπικού του καταγγέλλοντος, κατά την οποία η αντιπροσωπεία εξέφρασε τις απόψεις της σχετικά με την πρόταση. Μια άλλη συνεδρίαση πραγματοποιήθηκε στις 6 Μαρτίου 2003. Σε συνέχεια των συνεδριάσεων αυτών, στις 10 Μαρτίου 2003, η OMSAR απέστειλε στην αντιπροσωπεία τροποποιημένη έκδοση του συνολικού προγράμματος εργασιών (2003-2005). Με επιστολή της 19ης Μαρτίου 2003 προς τον OMSAR, η αντιπροσωπεία ενέκρινε το συνολικό πρόγραμμα εργασιών (2003-2005), με την επιφύλαξη ορισμένων παρατηρήσεων. Με επιστολή της 26ης Μαρτίου 2003, η αντιπροσωπεία κάλεσε τον OMSAR να συνεχίσει τις συζητήσεις της με τον καταγγέλλοντα σχετικά με τους ανθρώπινους πόρους και τις οικονομικές πτυχές και να αποστείλει πλήρη φάκελο της σύμβασης. Με επιστολή της 4ης Απριλίου 2003, η OMSAR υπέβαλε στην αντιπροσωπεία την έκθεση διαπραγματεύσεων και τον φάκελο της σύμβασης. Με επιστολή της 15ης Απριλίου 2003, η αντιπροσωπεία διατύπωσε λεπτομερείς παρατηρήσεις σχετικά με την πρόταση και δήλωσε ότι δεν μπορούσε να υποβάλει την πρόταση στην έδρα των Βρυξελλών προς έγκριση.

3.7 Από την ανωτέρω χρονολογική σειρά προκύπτει ότι, με εξαίρεση την περίοδο μεταξύ 18ης Ιουλίου και 4ης Νοεμβρίου 2002, κατά την οποία δεν υπήρξε αντίδραση επί της πρότασης, η Επιτροπή δεν ήταν αναποφάσιστη ή μη ανταποκρινόμενη στις διάφορες υποβληθείσες προτάσεις. Όσον αφορά την περίοδο μεταξύ 18 Ιουλίου και 4 Νοεμβρίου 2002, ο Διαμεσολαβητής επιθυμεί, πρώτον, να επισημάνει ότι η πρόταση που υπέβαλε η OMSAR στις 18 Ιουλίου 2002 ήταν, σύμφωνα με τους δικούς της όρους, « *ένα προσωρινό έγγραφο που*

πρέπει να επανεξεταστεί πιο προσεκτικά από όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη, συμπεριλαμβανομένου [του ίδιου του OMSAR] ». Φαίνεται ότι, μέχρι το τέλος Σεπτεμβρίου 2002, δηλαδή την προθεσμία που έταξε η Επιτροπή στη γνωμοδότησή της για τη δεύτερη φάση του προγράμματος, η Επιτροπή δεν είχε πράγματι αντιδράσει στην πρόταση αυτή, αλλά, αντιθέτως, είχε αποφασίσει να χρηματοδοτήσει την παράταση της υφιστάμενης συμβάσεως για άλλους έξι μήνες, ήτοι από τις 30 Σεπτεμβρίου 2002 έως τις 31 Μαρτίου 2003 (14) . Η αντίδραση της Επιτροπής στην αρχική πρόταση ήρθε στις 4 Νοεμβρίου 2002. Μετά την υποβολή της δεύτερης πρότασης από την OMSAR, στις 6 Φεβρουαρίου 2003, φαίνεται ότι η αντιπροσωπεία απάντησε κατ' ουσίαν στις υποβληθείσες προτάσεις. Οι διάφορες επιστολές που απέστειλε η αντιπροσωπεία στον OMSAR, ιδίως εκείνες της 4ης Νοεμβρίου 2002 και της 15ης Απριλίου 2003, περιείχαν λεπτομερείς αξιολογήσεις των προτάσεων.

3.8 Βάσει των ανωτέρω, ο Διαμεσολαβητής καταλήγει στο συμπέρασμα ότι δεν υπήρξε αναποφάσιστο ή μη ανταπόκριση εξ ονόματος της Επιτροπής. Δεδομένου ότι τα άλλα επιχειρήματα που προέβαλε ο καταγγέλλων στις παρατηρήσεις της δεν έχουν άμεση σχέση με τον ισχυρισμό του καταγγέλλοντος, ο Διαμεσολαβητής δεν θεωρεί αναγκαίο να τα αναλύσει περαιτέρω.

3.9 Βάσει των ανωτέρω, ο Διαμεσολαβητής διαπιστώνει περιπτώσεις κακοδιοίκησης από την Επιτροπή όσον αφορά αυτές τις πτυχές της υπόθεσης.

4 Ο ισχυρισμός ότι η πρόταση απορρίφθηκε αυθαίρετα και χωρίς να παρέχεται η δυνατότητα ακρόασης

4.1 Στις παρατηρήσεις της, η καταγγέλλουσα διατύπωσε νέο ισχυρισμό, δηλαδή ότι η πρόταση για δεύτερη φάση του έργου απλώς απορρίφθηκε, χωρίς να παρέχει καμία δυνατότητα ακρόασης στην OMSAR ή στον καταγγέλλοντα. Στο πλαίσιο αυτό, ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε επίσης αυθαιρεσία με την αιτιολογία ότι κλήθηκε από την αντιπροσωπεία να υποβάλει, από κοινού με τον OMSAR, προτάσεις σχετικά με τις παραμέτρους του προϋπολογισμού, αλλά στη συνέχεια η κοινή πρόταση απορρίφθηκε από την ίδια την αντιπροσωπεία που είχε προτείνει τη ρύθμιση αυτή.

4.2 Στη συμπληρωματική γνώμη της, η Επιτροπή δήλωσε ότι δεν μπορούσε να συμφωνήσει με τους ισχυρισμούς του καταγγέλλοντος. Οι συζητήσεις μεταξύ της αντιπροσωπείας και του OMSAR σχετικά με τη δεύτερη φάση του σχεδίου άρχισαν στις 18 Ιουλίου 2002 και επρόκειτο να ολοκληρωθούν έως τις 30 Σεπτεμβρίου 2002. Ωστόσο, δεδομένου ότι δεν ήταν δυνατόν να επιτευχθεί αποδεκτό πρόγραμμα εργασίας εντός της καθορισμένης προθεσμίας, η Επιτροπή επέδειξε μέγιστη ευελιξία έναντι του καταγγέλλοντος παρατείνοντας τη σύμβαση έως τον Μάρτιο του 2003. Ως εκ τούτου, τόσο ο καταγγέλλων όσο και ο OMSAR είχαν στη διάθεσή τους έξι επιπλέον μήνες για να καταρτίσουν το πρόγραμμα εργασίας. Παρά το γεγονός ότι η Επιτροπή είχε υποβάλει, ήδη από τις 4 Νοεμβρίου 2002, τις παρατηρήσεις της σχετικά με το απορριφθέν πρόγραμμα εργασίας, καθώς και ορισμένες κατευθυντήριες γραμμές για την εκπόνηση του εν λόγω εγγράφου, ένα αποδεκτό πρόγραμμα εργασίας υποβλήθηκε μόλις στις 10 Μαρτίου 2003 και εγκρίθηκε στις 19 Μαρτίου 2003 με ορισμένες παρατηρήσεις. Στις 6 Μαρτίου 2003, η αντιπροσωπεία διοργάνωσε συνάντηση με τον OMSAR και τον καταγγέλλοντα για να διευκρινίσει τον τρόπο με τον οποίο θα μπορούσε να παραταθεί η σύμβαση τεχνικής βοήθειας. Παρά την αρχική απόκλιση απόψεων μεταξύ του OMSAR και του καταγγέλλοντος σχετικά με

τον τρόπο με τον οποίο πρέπει να δοθεί η δυνατότητα να επιτραπεί η συνεχιζόμενη συμμετοχή του καταγγέλλοντος μετά τη λήξη της σύμβασης, η Επιτροπή επέδειξε για άλλη μια φορά μέγιστη ευελιξία, αλλάζοντας την προσέγγισή της. Πράγματι, η Επιτροπή συμφώνησε με τον OMSAR ότι θα πρέπει να υπογραφεί νέα σύμβαση κατόπιν διαδικασίας με διαπραγμάτευση με τον καταγγέλλοντα, μολονότι η Επιτροπή ήταν της γνώμης ότι ήταν καταλληλότερο να τροποποιηθεί η σύμβαση μέσω προσθήκης.

Όσον αφορά την αναπροσαρμογή των τελών, ο διάλογος με τον καταγγέλλοντα διασφαλιζόταν συνεχώς από την αντιπροσωπεία. Στις 17 Φεβρουαρίου 2003, ο καταγγέλλων απέστειλε επιστολή στην αντιπροσωπεία στην οποία απαντήθηκε δεόντως στις 26 Φεβρουαρίου 2003. Απαντώντας στην απάντηση αυτή, ο καταγγέλλων απέστειλε νέα επιστολή στην αντιπροσωπεία στις 5 Μαρτίου 2003. Επιπλέον, πραγματοποιήθηκαν διάφορες άτυπες συνεδριάσεις μεταξύ του OMSAR, του καταγγέλλοντος και της αντιπροσωπείας, στις οποίες η τελευταία ενημέρωσε τον καταγγέλλοντα ότι ήταν δυνατή κάποια ευελιξία, αν και εντός ορισμένων ορίων. Πράγματι, μία από τις συναντήσεις αυτές πραγματοποιήθηκε στις 24 Φεβρουαρίου 2003, τα πρακτικά των οποίων ανέφεραν σαφώς ότι η ενδεχόμενη αύξηση θα ανερχόταν σε 10 %. Τα πρακτικά αυτά διαβιβάστηκαν δεόντως στον επικεφαλής της ομάδας του καταγγέλλοντος μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου. Κατά συνέπεια, σε περίπτωση αποτυχίας των διαπραγματεύσεων, οφειλόταν στην απροθυμία του καταγγέλλοντος να λάβει υπόψη τις κατευθυντήριες γραμμές της αντιπροσωπείας.

4.3 Στις συμπληρωματικές παρατηρήσεις της, η καταγγέλλουσα ανέφερε ότι χρειάστηκε μισό χρόνο για να απαντήσει η Επιτροπή στο αρχικό σχέδιο, το οποίο υποβλήθηκε στις αρχές Ιουλίου 2002, ενώ οι παρατηρήσεις ήσσονος σημασίας ελήφθησαν έως τα τέλη Νοεμβρίου του 2002, κατόπιν πολλών παρότρυνσης της κοινοπραξίας και της OMSAR. Το δεύτερο σχέδιο υποβλήθηκε τον Δεκέμβριο του 2002 και δεν υποβλήθηκαν ποτέ σοβαρές παρατηρήσεις. Ωστόσο, ορισμένες νέες οδηγίες και προτάσεις υποβλήθηκαν από το προσωπικό της αντιπροσωπείας και, μετά από κάποιο χρονικό διάστημα, άλλαξαν και πάλι. Είναι αλήθεια ότι πραγματοποιήθηκαν ορισμένες άτυπες συνεδριάσεις στο πλαίσιο της προετοιμασίας του νέου προγράμματος εργασίας στο πλαίσιο του οποίου το προσωπικό της Επιτροπής διατύπωσε ευρείες προτάσεις σχετικά με την έκταση μιας πιθανής ή επιτρεπόμενης αύξησης των τελών, αλλά τελικά αποφασίστηκε ρητά από την Επιτροπή ότι ο OMSAR και η κοινοπραξία θα πρέπει να επιλύσουν το ζήτημα αυτό και να καταλήξουν σε μια αμοιβαία αποδεκτή προσέγγιση. Για τον σκοπό αυτό, διορίστηκε επιτροπή από τον OMSAR για να εξετάσει το θέμα αυτό και να υποβάλει μια εύλογη και πρακτική πρόταση. Η Επιτροπή ανέφερε ότι μια τέτοια κοινή πρόταση είναι πιθανό να γίνει δεκτή. Τελικά, η εν λόγω επιτροπή κατέληξε σε συμπεράσματα, τα οποία συνεπάγονται αυξήσεις μεταξύ 20 % και 28 % για τους διεθνείς εμπειρογνώμονες και 30 % για τους τοπικούς εμπειρογνώμονες, οι οποίοι ήταν αποδεκτοί και από τα δύο μέρη, δηλαδή από τον OMSAR και την κοινοπραξία. Ωστόσο, όταν παρουσιάστηκαν αυτά τα συμπεράσματα στην Επιτροπή, η αντιπροσωπεία τα απέρριψε.

4.4 Η Διαμεσολαβήτρια σημειώνει, από τη χρονολογική σειρά των εκδηλώσεων που παρουσιάζεται στο σημείο 3.6 ανωτέρω, ότι η Επιτροπή και ο OMSAR είχαν διάλογο μεταξύ τους σχετικά με την πρόταση για τη δεύτερη φάση του έργου και ότι πραγματοποιήθηκαν επίσης αρκετές συναντήσεις μεταξύ της Επιτροπής, του OMSAR και του καταγγέλλοντος. Επομένως, ο

ισχυρισμός του καταγγέλλοντος ότι η πρόταση απορρίφθηκε χωρίς να δοθεί στα ενδιαφερόμενα μέρη το δικαίωμα ακρόασης δεν μπορεί να γίνει δεκτός.

Όσον αφορά την εικαζόμενη αυθαιρεσία, ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει ότι, στην επιστολή της 26ης Μαρτίου 2003 προς τον OMSAR, η Επιτροπή ανέφερε πράγματι ότι η OMSAR θα πρέπει να συνεχίσει τις συζητήσεις της με τον καταγγέλλοντα σχετικά με τους ανθρώπινους πόρους και τις οικονομικές πτυχές. Η εν λόγω επιστολή ανέφερε επίσης ότι ο φάκελος θα πρέπει να αποσταλεί στην αντιπροσωπεία, η οποία στη συνέχεια θα αξιολογήσει κατά πόσον είναι σκόπιμο να ζητηθεί η έγκριση της Επιτροπής για την έναρξη της διαδικασίας με διαπραγμάτευση. Στην επιστολή επισημαίνεται ότι, εάν το αίτημα αυτό υποβληθεί από την αντιπροσωπεία και εγκριθεί από την Επιτροπή, η OMSAR θα εξουσιοδοτηθεί να συμμετάσχει στη διαδικασία με διαπραγμάτευση προκειμένου να επισημοποιηθεί το σχέδιο σύμβασης. Ο Διαμεσολαβητής σημειώνει ότι, σε αντίθεση με ό,τι υπονοούσε ο καταγγέλλων, από κανένα στοιχείο της ανωτέρω επιστολής προς τον OMSAR δεν προκύπτει ότι υπήρχε ρύθμιση την οποία είχε προτείνει η αντιπροσωπεία ή ότι η πρόταση θα γινόταν δεκτή στο σύνολό της από την αντιπροσωπεία. Στην πραγματικότητα, αυτό δεν θα μπορούσε να συμβεί, δεδομένου ότι οι λεπτομερείς δημοσιονομικές πτυχές της πρότασης δεν είχαν ακόμη υποβληθεί στην αντιπροσωπεία (15) . Με επιστολή της 15ης Απριλίου 2003, η αντιπροσωπεία ενημέρωσε την OMSAR ότι η πρότασή της της 4ης Απριλίου 2003 δεν μπορούσε να εγκριθεί για τους λόγους που εξηγήθηκαν στη λεπτομερή αξιολόγηση της πρότασης, η οποία επισυνάφθηκε στην επιστολή και αφορούσε κυρίως τις οικονομικές πτυχές της πρότασης, δηλαδή την αύξηση των τελών, καθώς και την ποιότητα των βιογραφικών σημειωμάτων. Λαμβάνοντας υπόψη το αποτέλεσμα αυτό, η αντιπροσωπεία κάλεσε τον OMSAR να προκηρύξει διεθνή πρόσκληση υποβολής προσφορών για την επιλογή του παρόχου τεχνικής βοήθειας. Ο Διαμεσολαβητής σημειώνει ότι δεν υπήρχε τίποτα στην αξιολόγηση της αντιπροσωπείας από το οποίο φαίνεται ότι η τελευταία ενήργησε αυθαίρετα κατά την απόρριψη της πρότασης του OMSAR της 4ης Απριλίου 2003.

4.5 Βάσει των ανωτέρω εκτιμήσεων, δεν διαπιστώθηκε περίπτωση κακοδιοίκησης όσον αφορά τον πρόσθετο ισχυρισμό του καταγγέλλοντος.

Η δυνατότητα μιας φιλικής λύσης

Το άρθρο 3 παράγραφος 5 του καταστατικού του υποχρεώνει τον Διαμεσολαβητή να επιδιώξει, στο μέτρο του δυνατού, μια φιλική λύση με το οικείο θεσμικό όργανο για την εξάλειψη της περίπτωσης κακοδιοίκησης και την ικανοποίηση του καταγγέλλοντος.

Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής υπέβαλε στην Επιτροπή την ακόλουθη πρόταση για φιλική λύση:

Η Επιτροπή θα μπορούσε να επανεξετάσει την απόφασή της να ανακτήσει το ποσό των 29 306,65 EUR από τον καταγγέλλοντα όσον αφορά την ομάδα ασφαλείας, στο μέτρο που αφορά τα τμήματα του ποσού που αντιστοιχούν στα αεροπορικά εισιτήρια που αγοράστηκαν και ανά ημερήσιες αποζημιώσεις που καταβλήθηκαν κατά τη δεκαήμερη περίοδο πριν από την έναρξη της διαδικασίας.

Η απάντηση της Επιτροπής στην πρόταση του Διαμεσολαβητή

Η Επιτροπή δήλωσε ότι, σε συνέχεια της πρότασης του Διαμεσολαβητή και προς το συμφέρον

της λήψης μέτρων για τη διευθέτηση του ζητήματος, επανεξέτασε τον φάκελο και αποδέχθηκε την πρόταση του Διαμεσολαβητή για μια φιλική λύση.

Ως εκ τούτου, η Επιτροπή υπολόγισε εκ νέου τις δαπάνες που σχετίζονται με τα αεροπορικά εισιτήρια που αγοράστηκαν και ανά ημερήσιες αποζημιώσεις που καταβλήθηκαν κατά τη διάρκεια της δεκαήμερης προ της έναρξης περιόδου βάσει των ακόλουθων στοιχείων:

Στην απόφασή του (16) , ο Διαμεσολαβητής δήλωσε ότι *«φαίνεται ότι η φάση πριν από την έναρξη της σύμβασης ήταν μια περίοδος δέκα ημερών κατά την έναρξη της σύμβασης, αν και δεν είναι σαφές αν η περίοδος αυτή κάλυπτε ακριβώς τις πρώτες δέκα ημέρες (30 Σεπτεμβρίου έως 9 Οκτωβρίου 1999) της σύμβασης. Ωστόσο, είναι σαφές ότι το στάδιο πριν από την έναρξη της λειτουργίας είχε παύσει στις 14 Οκτωβρίου 1999, όπως επισήμανε η Επιτροπή με το υπόμνημα απαντήσεως ότι η έκθεση πριν από την έναρξη της λειτουργίας είχε εγκριθεί σχετικά με το εν* λόγω στάδιο.

Η Επιτροπή θεώρησε την πρώτη ημέρα εργασίας των φορέων ασφαλείας (όπως δηλώνεται στα δελτία κατανομής χρόνου εργασίας τους) ως την έναρξη της περιόδου πριν από την έναρξη, η οποία με τον τρόπο αυτό παρατάθηκε από τις 2 Οκτωβρίου έως τις 11 Οκτωβρίου 1999 (17) . Ως εκ τούτου, οι δαπάνες συνολικού ύψους 3 536,23 EUR (18), που αντιστοιχούν σε ημερήσιες αποζημιώσεις και αεροπορικά εισιτήρια, έχουν πλέον κριθεί επιλέξιμες.

Η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι αποδέχθηκε την πρόταση του Διαμεσολαβητή για φιλική λύση. Σύμφωνα με την παρούσα πρόταση, το ποσό των 3 536,23 EUR για αεροπορικά εισιτήρια και ημερήσιες αποζημιώσεις κατά την περίοδο πριν από την έναρξη της διαδικασίας αφαιρέθηκε από το προς ανάκτηση ποσό. Ως εκ τούτου, το προς ανάκτηση ποσό θα ήταν 25 770,42 EUR αντί του αρχικού ποσού των 29 306,65 EUR. Ωστόσο, η Επιτροπή τόνισε ότι, εάν ο καταγγέλλων απρόθυμος να αποδεχθεί την εν λόγω πρόταση, δεν θα ήταν διατεθειμένη να παραιτηθεί από κάθε περαιτέρω ισχυρισμό.

Παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Ο καταγγέλλων δήλωσε ότι, μετά από τρία περίπου έτη, δεν μπορεί να αμφισβητήσει ότι το τελικό αποτέλεσμα της διαδικασίας καταγγελίας απέχει πολύ από το να είναι ικανοποιητικό. Δεδομένου, ωστόσο, ότι ο καταγγέλλων αναγνώρισε ότι το καθεστώς του Διαμεσολαβητή δεν του επιτρέπει να υπερβεί κατά πολύ την προτεινόμενη φιλική λύση, αποφάσισε να απόσχει από περαιτέρω παρατηρήσεις και αποδέχθηκε την πρόταση. Ο καταγγέλλων ευχαρίστησε τον Διαμεσολαβητή για τις προσπάθειές του και ήθελε να μάθει σε ποιον στην Επιτροπή θα πρέπει να απευθύνει το «τιμολόγιο διακανονισμού».

Η ΑΠΌΦΑΣΗ

1 Η φερόμενη ως αδικαιολόγητη ανάκτηση και η αίτηση επιστροφής και οι δύο άλλοι ισχυρισμοί

1.1 Ο καταγγέλλων είναι εταιρεία συμβούλων διαχείρισης, η οποία, σε κοινοπραξία που συγκροτήθηκε από κοινού με άλλη εταιρεία, ήταν ανάδοχος στην υλοποίηση ενός αναπτυξιακού έργου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής σε τρίτη χώρα. Σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα, η σύμβαση για τη συμβουλευτική για την παρακολούθηση των έργων, η οποία υπεγράφη τον

Αύγουστο/Σεπτέμβριο 1999, εκτελέστηκε άδικα από την αντιπροσωπεία της Επιτροπής στη χώρα («η αντιπροσωπεία»). Στην καταγγελία της προς τον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή, καθώς και στις παρατηρήσεις της, η καταγγέλλουσα διατύπωσε τρεις ισχυρισμούς, δηλαδή ότι i) η απόφαση της Επιτροπής της 22ας Ιανουαρίου 2003 να ανακτήσει το ποσό των 29 306,65 EUR που αντιστοιχεί σε ημερήσιο κόστος και κόστος εισιτηρίου για την ομάδα υποστήριξης του γραφείου καταγωγής, που τιμολογήθηκε από την κοινοπραξία με την πάροδο των ετών, ήταν αδικαιολόγητη· ii) η Επιτροπή επέδειξε αναποφασιστικότητα και έλλειψη ανταπόκρισης όσον αφορά το σχέδιο που υπέβαλε η κοινοπραξία τον Ιούνιο και τον Δεκέμβριο του 2002 και εκ νέου τον Μάρτιο του 2003 για τη δεύτερη φάση του σχεδίου· και iii) η πρόταση για δεύτερη φάση του έργου απλώς απορρίφθηκε, χωρίς να δοθεί η δυνατότητα ακρόασης στον OMSAR ή στον καταγγέλλοντα.

1.2 Με βάση την ανάλυση του φακέλου στην πρότασή του για φιλική λύση της 15ης Φεβρουαρίου 2007, ο Διαμεσολαβητής δεν διαπίστωσε περίπτωση κακοδιοίκησης όσον αφορά τους ισχυρισμούς (ii) και (iii) ανωτέρω.

1.3 Όσον αφορά τον πρώτο ισχυρισμό, η Επιτροπή, στη γνωμοδότησή της, ανέφερε ότι είχε επαρκείς νομικούς λόγους για να ζητήσει την επιστροφή ποσού 29 306,65 EUR. Στις παρατηρήσεις της, η καταγγέλλουσα υπενθύμισε ότι αντίγραφο της επιστολής της 30ής Σεπτεμβρίου 1999 της OMSAR ήταν στη διάθεση της αντιπροσωπείας για περισσότερα από πέντε έτη. Στην επιστολή αυτή, ο OMSAR επέστησε την προσοχή του καταγγέλλοντος σε σειρά ζητημάτων που είχαν συζητηθεί και συμφωνηθεί με την αντιπροσωπεία, συμπεριλαμβανομένου του κόστους της ομάδας προστασίας. Ο Διαμεσολαβητής διεξήγαγε περαιτέρω έρευνες σχετικά με το σημείο αυτό στις 15 Μαρτίου 2006, στις οποίες η Επιτροπή απάντησε στις 20 Ιουλίου 2006, διατηρώντας τη θέση της να ζητήσει την επιστροφή ποσού 29 306,65 EUR.

1.4 Στις 15 Φεβρουαρίου 2007, ο Διαμεσολαβητής απηύθυνε πρόταση φιλικής λύσης στην Επιτροπή, προτείνοντας ότι η Επιτροπή θα μπορούσε να επανεξετάσει την απόφασή της να ανακτήσει το ποσό των 29 306,65 EUR από τον καταγγέλλοντα όσον αφορά την ομάδα ασφαλείας, στο μέτρο που αφορούσε τα τμήματα του ποσού που αντιστοιχούν στα αεροπορικά εισιτήρια που αγοράστηκαν και ανά ημερήσιες αποζημιώσεις που καταβλήθηκαν κατά τη διάρκεια της δεκαήμερης περιόδου πριν από την έναρξη.

1.5 Στην απάντησή της της 14ης Μαΐου 2007, η Επιτροπή ανέφερε ότι, προκειμένου να λάβει μέτρα για τη διευθέτηση του ζητήματος, είχε επανεκτιμήσει τον φάκελο και είχε αποδεχθεί την πρόταση του Διαμεσολαβητή για μια φιλική λύση. Η Επιτροπή εξήγησε ότι, βάσει αυτής της επαναξιολόγησης, οι δαπάνες συνολικού ύψους 3 536,23 EUR (19) , που αντιστοιχούν σε ημερήσιες αποζημιώσεις και αεροπορικά εισιτήρια, θεωρούνται πλέον επιλέξιμες. Η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι, σύμφωνα με την πρόταση της Διαμεσολαβήτριας για μια φιλική λύση, το ποσό των 3 536,23 EUR για αεροπορικά εισιτήρια και ημερήσιες αποζημιώσεις κατά την περίοδο πριν από την έναρξη της διαδικασίας είχε αφαιρεθεί από το προς ανάκτηση ποσό. Ως εκ τούτου, το προς ανάκτηση ποσό θα ήταν 25 770,42 EUR αντί του αρχικού ποσού των 29 306,65 EUR.

1.6 Στις παρατηρήσεις του, ο καταγγέλλων αποδέχθηκε τη φιλική λύση. Ωστόσο, ο καταγγέλλων

δήλωσε ότι, μετά από περίπου τρία έτη, δεν μπορούσε να αρνηθεί ότι το τελικό αποτέλεσμα της διαδικασίας καταγγελίας απέχει πολύ από το να είναι ικανοποιητικό. Δεδομένου, ωστόσο, ότι ο καταγγέλλων αναγνώρισε ότι το καθεστώς του Διαμεσολαβητή δεν του επιτρέπει να υπερβεί κατά πολύ την προτεινόμενη φιλική λύση, αποφάσισε να απόσχει από περαιτέρω παρατηρήσεις. Ο καταγγέλλων ευχαρίστησε τον Διαμεσολαβητή για τις προσπάθειές του και ήθελε να μάθει σε ποιον στην Επιτροπή θα πρέπει να απευθύνει το «τιμολόγιο διακανονισμού».

1.7 Ο Διαμεσολαβητής σημειώνει ότι ο καταγγέλλων, αν και δεν είναι απόλυτα ικανοποιημένος με το συνολικό αποτέλεσμα, έχει αποδεχθεί τη φιλική λύση. Όσον αφορά την ερώτηση του καταγγέλλοντος σχετικά με το ποιον θα πρέπει να απευθυνθεί όσον αφορά το τιμολόγιο διακανονισμού, ο Διαμεσολαβητής πιστεύει ότι η Επιτροπή θα επικοινωνήσει αμέσως με τον καταγγέλλοντα όσον αφορά την τελική ανάκτηση.

2 Συμπέρασμα

Κατόπιν πρωτοβουλίας του Διαμεσολαβητή, φαίνεται ότι η Επιτροπή και ο καταγγέλλων συμφώνησαν για μια φιλική λύση στην καταγγελία. Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής περατώνει την υπόθεση.

Ο Πρόεδρος της Επιτροπής θα ενημερωθεί επίσης για την απόφαση αυτή.

Το δικό σου ειλικρινά,

Π. Νικηφόρος ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ

(1) Από τη σύμβαση προκύπτει ότι ο καταγγέλλων την υπέγραψε στις 30 Αυγούστου 1999 και η OMSAR την υπέγραψε στις 30 Σεπτεμβρίου 1999.

(2) Με τον όρο «backstopping», ο καταγγέλλων αναφέρεται στην ομάδα υποστήριξης στο κεντρικό γραφείο της στις Κάτω Χώρες.

(3) Η επιστολή της αντιπροσωπείας της 10ης Δεκεμβρίου 1999 ανέφερε ότι η αρχική έκθεση έπρεπε να υποβληθεί 60 ημέρες μετά την υπογραφή της σύμβασης.

(4) Συναφώς, η Επιτροπή επισύναψε το παράρτημα Δ των ειδικών όρων, με τίτλο «Πίνακας τελών και εξόδων (δημοσιονομική πρόταση της [καταγγέλλουσας])».

(5) Η Διαμεσολαβήτρια επισημαίνει ότι η καταγγέλλουσα αναφέρθηκε σιωπηρά στην αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, δηλώνοντας ότι είχε ακολουθήσει τη διαδικασία επί τριάμισι έτη και ότι η Επιτροπή της είχε πάντα αποζημιώσει.

(6) Βλέπε ετήσια έκθεση 1997, σ. 22.

(7) Βλ. υποσημείωση 2.

(8) Η επιστολή σύμβασης υπεγράφη από τον καταγγέλλοντα στις 30 Αυγούστου 1999 και από την OMSAR στις 30 Σεπτεμβρίου 1999 και περιέχει επίσης την έγκριση (κατακερματισμένη) από τον επικεφαλής της αντιπροσωπείας.

(9) Η δημοσιονομική πρόταση έχει ημερομηνία 12 Νοεμβρίου 1998.

(10) Η ανάλυση τιμών αναφέρει τρία στοιχεία: i) αμοιβές, ii) άμεσες δαπάνες και iii) επιστρεπτέα έξοδα.

(11) Η τεχνική πρόταση έχει ημερομηνία 17 Νοεμβρίου 1998.

(12) Βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 11ης Ιουλίου 1998, Τ-203/96, *Embassy Limousines κατά Κοινοβουλίου* (Συλλογή 1998, σ. II-4239, σκέψη 74 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

(13) Η ένδειξη «Θέμα» στην εν λόγω επιστολή αναφερόταν στο « *Πλαίσιο για μελλοντικές παρεμβάσεις (FFAI) παγκόσμιο πρόγραμμα εργασιών* ».

(14) Η OMSAR υπέγραψε την προσθήκη της σύμβασης στις 19 Σεπτεμβρίου 2002 και η καταγγέλλουσα την υπέγραψε στις 30 Σεπτεμβρίου 2002. Στις 11 Οκτωβρίου 2002, η σύμβαση επικυρώθηκε από τον επικεφαλής της αντιπροσωπείας για χρηματοδότηση από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα.

(15) Με το από 19 Μαρτίου 2003 έγγραφό της, η αντιπροσωπεία πληροφόρησε την OMSAR ότι οι πίνακες προϋπολογισμού που είχαν υποβληθεί την εποχή εκείνη αποσκοπούσαν απλώς στην απεικόνιση του ζητήματος και δεν μπορούσαν να αποτελέσουν αντικείμενο εξέτασης, πόσο μάλλον έγκρισης.

(16) Με «απόφαση», η Επιτροπή αναφέρθηκε στην πρόταση του Διαμεσολαβητή για μια φιλική λύση.

(17) Το ποσό υπολογίστηκε με βάση το έγγραφο που επισυνάπτεται ως παράρτημα 1.β στη γνώμη της Επιτροπής της 20ής Ιουλίου 2006 (" *Δελτίο Συμμετοχής: Σεπτέμβριος/Οκτώβριος* 1999).

(18) Η απάντηση της Επιτροπής περιέχει αναλυτικό πίνακα σχετικά με τον υπολογισμό αυτό.

(19) Η απάντηση της Επιτροπής περιέχει λεπτομερή πίνακα σχετικά με τον υπολογισμό αυτό.